

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 60

11 grudnia 2017

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2017/C 424/01

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* 1

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2017/C 424/02

Sprawa C-531/15: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 19 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Hiszpania) – Elda Otero Ramos / Servicio Galego de Saúde, Instituto Nacional de la Seguridad Social Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 92/85/EWG — Artykuł 4 ust. 1 — Ochrona bezpieczeństwa i zdrowia pracowników — Pracownica karmiąca piersią — Ocena zagrożeń występujących na stanowisku pracy — Zakwestionowanie przez pracownicę, której to dotyczy — Dyrektywa 2006/54/WE — Artykuł 19 — Równe traktowanie — Dyskryminacja ze względu na płeć — Ciężar dowodu . 2

2017/C 424/03

Sprawa C-65/16: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Węgry) – Istanbul Lojistik Ltd / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Odesłanie prejudycjalne — Układ ustanawiający stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją — Artykuł 9 — Decyzja nr 1/95 Rady Stowarzyszenia WE – Turcja — Artykuły 4, 5 i 7 — Unia celna — Przewóz drogowy — Podatek od pojazdów samochodowych — Opłata od pojazdów ciężarowych zarejestrowanych w Turcji przejeżdżających przez Węgry tranzytem) 3

2017/C 424/04	Sprawa C-101/16: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Cluj – Rumunia) – SC Paper Consult SRL / Direcția Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bistrița Năsăud [Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Podatek od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 2006/112/WE — Prawo do odliczenia — Warunki wykonania — Artykuł 273 — Przepisy krajowe — Zwalczanie przestępstw podatkowych i unikania opodatkowania — Faktura wystawiona przez podatnika uznanego przez organ podatkowy za „nieaktywnego” — Ryzyko przestępstwa podatkowego — Odmowa prawa do odliczenia — Proporcjonalność — Odmowa uwzględnienia dowodów na niepopelnienie przestępstwa podatkowego lub na brak utraty wpływów podatkowych — Ograniczenie w czasie skutków wyroku mającego zapaść w sprawie — Brak]	3
2017/C 424/05	Sprawa C-194/16: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 17 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Riigikohus – Estonia) – Bolagsupplysningen OÜ, Ingrid Iljan / Svensk Handel AB [Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 — Artykuł 7 pkt 2 — Jurysdykcja szczególna w sprawach, których przedmiotem jest czyn niedozwolony lub czyn podobny do czynu niedozwolonego — Naruszenie dóbr osobistych osoby prawnej poprzez publikację w Internecie rzekomo nieprawdziwych informacji dotyczących owej osoby prawnej oraz nieusunięcie skierowanych pod jej adresem komentarzy — Miejsce, w którym szkoda się urzeczywistniła — Centrum interesów danej osoby]	4
2017/C 424/06	Sprawa C-198/16 P: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 19 października 2017 r. – Agriconsulting Europe SA / Komisja Europejska (Odwolanie — Odpowiedzialność pozaumowna Unii — Zamówienie publiczne na usługi — Techniczna pomoc operacyjna na opracowanie i obsługę instrumentu sieciowego w celu wdrożenia europejskiego partnerstwa innowacyjnego na rzecz wydajnego i zrównoważonego rolnictwa — Odrzucenie oferty jednego z oferentów — Rażąco niska oferta — Postępowanie kontradiktoryjne)	5
2017/C 424/07	Sprawa C-200/16: Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 19 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal de Justiça – Portugalia) – Securitas – Serviços e Tecnologia de Segurança SA / ICTS Portugal – Consultadoria de Aviação Comercial SA, Arthur George Resendes i in. (Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2001/23/WE — Artykuł 1 ust. 1 — Przejęcia przedsiębiorstwa lub zakładu — Ochrona praw pracowników — Obowiązek przejścia pracowników przez przejmującego — Świadczenie przez przedsiębiorstwo usług w zakresie dozoru i ochrony — Przetarg — Udzielenie zamówienia innemu przedsiębiorstwu — Nieprzejęcie personelu — Przepis krajowy wykluczający z „pojęcia przejęcia przedsiębiorstwa lub zakładu” utratę klienta przez podmiot w następstwie udzielenia zamówienia na usługi innemu podmiotowi)	5
2017/C 424/08	Sprawa C-231/16: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Hamburg – Niemcy) – Merck KGaA / Merck & Co. Inc., Merck Sharp & Dohme Corp, MSD Sharp & Dohme GmbH [Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Znak towarowy Unii Europejskiej — Artykuł 109 ust. 1 — Powództwa cywilne na podstawie unijnych znaków towarowych i krajowych znaków towarowych — Zawisłość sprawy — Pojęcie „tej samej podstawy” — Używanie określenia „Merck” w nazwach domen i na platformach mediów społecznościowych w Internecie — Powództwo oparte na unijnym znaku towarowym poprzedzone powództwem opartym na krajowym znaku towarowym — Uznanie przez sąd swej niewłaściwości — Zakres]	6
2017/C 424/09	Sprawa C-281/16: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 19 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State – Nederlandy) – Vereniging Hoekschewaards Landschap / Staatssecretaris van Economische Zaken [O desłanie prejudycjalne — Dyrektywa 92/43/EEG — Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory — Decyzja wykonawcza (UE) 2015/72 — Wykaz terenów atlantyckiego regionu biogeograficznego mających znaczenie dla Wspólnoty — Zmniejszenie powierzchni terenu — Błąd naukowy — Ważność]	7
2017/C 424/10	Sprawa C-295/16: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 19 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Contencioso-Administrativo de Murcia – Hiszpania) – Europamur Alimentación SA / Dirección General de Comercio y Protección del Consumidor de la Comunidad Autónoma de la Región de Murcia (Odesłanie prejudycjalne — Ochrona konsumentów — Dyrektywa 2005/29/WE — Nieuczciwe praktyki handlowe stosowane przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów — Zakres stosowania tej dyrektywy — Sprzedaż dokonywana przez hurtowników na rzecz sprzedawców detalicznych — Właściwość Trybunału — Przepisy krajowe przewidujące ogólny zakaz sprzedaży ze stratą — Wyjątki oparte na kryteriach niewymienionych we wspomnianej dyrektywie)	8

2017/C 424/11	Sprawa C-303/16: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 19 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – Solar Electric Martinique / Ministre des Finances et des Comptes publics (Odesłanie prejudycjalne — Szósta dyrektywa VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Roboty budowlane — Francuskie departamenty zamorskie — Przepisy znajdujące zastosowanie za pośrednictwem prawa krajowego — Transakcja sprzedaży i montażu na budynkach — Zakwalifikowanie jako jedna transakcja — Brak właściwości)	8
2017/C 424/12	Sprawa C-383/16: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 19 października 2017 r. – (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Niderlandy) – Vion Livestock BV / Staatssecretaris van Economische Zaken [Odesłanie prejudycjalne — Wspólna organizacja rynków — Ochrona zwierząt podczas transportu — Refundacje wywozowe — Rozporządzenie (UE) nr 817/2010 — Rozporządzenie (WE) nr 1/2005 — Obowiązek uaktualniania kopii dziennika podróży do momentu osiągnięcia przez zwierzęta miejsca pierwszego rozładunku w państwie trzecim przeznaczenia — Odzyskanie nadpłaconych kwot]	9
2017/C 424/13	Sprawa C-409/16: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulío tis Epikrateias – Grecja) – Ypourgos Esoterikon, Ypourgos Ethnikis paideias kai Thriskevmaton / Maria-Eleni Kalliri (Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Dyrektywa 76/207/EWG — Równość traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie zatrudnienia i pracy — Dyskryminacja ze względu na płeć — Konkurs wstępny do szkoły policyjnej państwa członkowskiego — Uregulowanie tego państwa członkowskiego nakładające na wszystkich kandydatów ubiegających się o dopuszczenie do tego konkursu wymóg minimalnego wzrostu)	10
2017/C 424/14	Sprawa C-425/16: Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 19 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – Hansruedi Raimund / Michaela Aigner [Odesłanie prejudycjalne — Własność intelektualna i przemysłowa — Znak towarowy Unii Europejskiej — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 96 lit. a) — Powództwo w sprawie naruszenia praw do znaku — Artykuł 99 ust. 1 — Domniemanie ważności — Artykuł 100 — Roszczenie wzajemne o unieważnienie — Relacja między postępowaniem w sprawie naruszenia a roszczeniem wzajemnym o unieważnienie — Autonomia proceduralna] . . .	10
2017/C 424/15	Sprawa C-522/16: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 19 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – A / Staatssecretaris van Financiën [Odesłanie prejudycjalne — Unia celna i Wspólna taryfa celna — Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 — Artykuł 201 ust. 3 akapit drugi i art. 221 ust. 3 i 4 — Rozporządzenie (EWG) nr 2777/75 — Rozporządzenie (WE) nr 1484/95 — Dodatkowe należności celne przywozowe — Sztuczna konstrukcja w celu uniknięcia dodatkowych opłat celnych — Nieprawidłowy charakter danych u podstaw zgłoszenia celnego — Osoby mogące być pociągnięte do odpowiedzialności z tytułu należności celnych — Termin przedawnienia]	11
2017/C 424/16	Sprawa C-556/16: Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 19 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg – Niemcy) – Lutz GmbH / Hauptzollamt Hannover [Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (EWG) nr 2658/87 — Unia celna — Wspólna taryfa celna — Klasyfikacja taryfowa — Nomenklatura scalona — Pozycje taryfowe — Podpozycja 6212 20 00 (paso-majtki) — Noty wyjaśniające do Nomenklatury scalonej — Noty wyjaśniające do Systemu Zharmonizowanego]	12
2017/C 424/17	Sprawa C-573/16: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 19 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) – Zjednoczone Królestwo) – Air Berlin plc / Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs [Odesłanie prejudycjalne — Podatki pośrednie — Gromadzenie kapitału — Opodatkowanie w drodze opłaty według stawki 1,5 % od przeniesienia do systemu rozliczeniowego transakcji (clearance service) nowo wyemitowanych akcji lub akcji, które mają być notowane na giełdzie państwa członkowskiego] . . .	13
2017/C 424/18	Sprawa C-598/16 P: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 19 października 2017 r. – Wiktor Fedorowycz Janukowycz / Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Rzeczpospolita Polska (Odwołanie — Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją na Ukrainie — Wykaz osób, podmiotów i organów, do których znajduje zastosowanie zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych — Umieszczenie w wykazie nazwiska skarżącego)	13

2017/C 424/19	Sprawa C-599/16 P: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 19 października 2017 r. – Oleksandr Wiktorowycz Janukowycz / Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska (Odwołanie — Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją na Ukrainie — Wykaz osób, podmiotów i organów, do których znajduje zastosowanie zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych — Umieszczenie w wykazie nazwiska skarżącego)	14
2017/C 424/20	Sprawa C-192/16: Postanowienie Trybunału (druga izba) z dnia 12 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Zjednoczone Królestwo) – Stephen Fisher, Anne Fisher, Peter Fisher / Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Artykuł 355 ust. 3 TFUE — Status Gibraltaru — Artykuł 49 TFUE — Artykuł 63 TFUE — Swoboda przedsiębiorczości — Swobodny przepływ kapitału — Sytuacja o charakterze wyłącznie wewnętrznym)	14
2017/C 424/21	Sprawa C-549/16: Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 12 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria di Secondo Grado di Bolzano – Włochy) – Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano / Palais Kaiserkrone Srl (Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 401 — Pojęcie „podatku obrotowego” — Najem nieruchomości wykorzystywanych w działalności gospodarczej — Objęcie opłatą skarbową i VAT) . .	15
2017/C 424/22	Sprawa C-640/16 P: Postanowienie Trybunału z dnia 10 października 2017 r. – Greenpeace Energy eG/ Komisja Europejska (Odwołanie — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Pomoc państwa — Skarga o stwierdzenie nieważności — Artykuł 263 TFUE — Dopuszczalność — Planowana przez Zjednoczone Królestwo pomoc na rzecz elektrowni jądrowej Hinkley Point C — Decyzja uznająca pomoc za zgodną z rynkiem wewnętrznym — Legitymacja czynna — Skarżący, którego dany akt nie dotyczy indywidualnie)	16
2017/C 424/23	Sprawa C-166/17: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 19 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal de Justiça – Portugalia) – Sportingbet PLC, Internet Opportunity Entertainment Ltd / Santa Casa da Misericórdia de Lisboa (Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 56 TFUE — Swoboda świadczenia usług — Ograniczenia — Prowadzenie gier losowych za pośrednictwem stron internetowych — Przepisy krajowe przewidujące monopol państwa — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Pytanie identyczne z pytaniem, w którego przedmiocie Trybunał już orzekał lub na które odpowiedź można w sposób jednoznaczny wywieść z orzecznictwa — Artykuł 102 i art. 106 ust. 1 TFUE — Nadużycie pozycji dominującej — Przepisy krajowe zakazujące reklamy gier losowych z wyjątkiem gier urządzanych przez jeden, poddany ścisłemu nadzorowi ze strony organów władzy publicznej podmiot, któremu przyznano wyłączne prawo ich urządzania — Artykuł 53 § 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Pytanie oczywiste niedopuszczalne)	16
2017/C 424/24	Sprawa C-519/17 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 26 czerwca 2017 r. w sprawie T-181/16, L'Oréal / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), wniesione w dniu 30 sierpnia 2017 r. przez L'Oréal	17
2017/C 424/25	Sprawa C-522/17 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 26 czerwca 2017 r. w sprawie T-179/16, L'Oréal / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), wniesione w dniu 30 sierpnia 2017 r. przez L'Oréal	17
2017/C 424/26	Sprawa C-523/17 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 26 czerwca 2017 r. w sprawie T-180/16, L'Oréal / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), wniesione w dniu 30 sierpnia 2017 r. przez L'Oréal	18
2017/C 424/27	Sprawa C-524/17 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 26 czerwca 2017 r. w sprawie T-182/16, L'Oréal / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), wniesione w dniu 30 sierpnia 2017 r. przez L'Oréal	19
2017/C 424/28	Sprawa C-525/17 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 26 czerwca 2017 r. w sprawie T-183/16, L'Oréal / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), wniesione w dniu 30 sierpnia 2017 r. przez L'Oréal	19

2017/C 424/29	Sprawa C-533/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hannover (Niemcy) w dniu 11 września 2017 r. – Anja Oehlke i Wolfgang Oehlke / TUIfly GmbH .	20
2017/C 424/30	Sprawa C-534/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hannover (Niemcy) w dniu 11 września 2017 r. – Ursula Kaufmann i Viktor Schay / TUIfly GmbH .	20
2017/C 424/31	Sprawa C-537/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgerichts Berlin (Niemcy) w dniu 12 września 2017 r. – Claudia Wegener / Royal Air Maroc SA	21
2017/C 424/32	Sprawa C-563/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) w dniu 25 września 2017 r. – Associação Peço a Palavra i in. / Conselho de Ministros	22
2017/C 424/33	Sprawa C-568/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 27 września 2017 r. – Staatssecretaris van Financiën/L. W. Geelen	23
2017/C 424/34	Sprawa C-579/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sozialgericht Wien (Austria) w dniu 3 października 2017 r. – BUAK Bauarbeiter-, Urlaubs- u. Abfertigungskasse / Gradbeništvo Korana d.o.o.	23
2017/C 424/35	Sprawa C-582/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 4 października 2017 r. – Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie / H. . . .	24
2017/C 424/36	Sprawa C-583/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 4 października 2017 r. – Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie / R. . . .	25
2017/C 424/37	Sprawa C-592/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret (Dania) w dniu 12 października 2017 r., Skatteministeriet / Baby Dan A/S	25
2017/C 424/38	Sprawa C-611/17: Skarga wniesiona w dniu 23 października 2017 r. – Republika Włoska / Rada Unii Europejskiej	26

Sąd

2017/C 424/39	Sprawa T-704/14: Wyrok Sądu z dnia 26 października 2017 r. – Marine Harvest/Komisja [Konkurencja — Koncentracje — Decyzja nakładającą grzywnę za dokonanie koncentracji przed jej zgłoszeniem i wydaniem zezwolenia na nią — Artykuł 4 ust. 1, art. 7 ust. 1 i 2 oraz art. 14 rozporządzenia (WE) nr 139/2004 — Niedbalstwo — Zasada ne bis in idem — Waga naruszenia — Kwota grzywny]	28
2017/C 424/40	Sprawa T-394/15: Wyrok Sądu z dnia 26 października 2017 r. – KPN / Komisja (Konkurencja — Koncentracje — Niderlandzki rynek usług telewizyjnych i usług telekomunikacyjnych — Decyzja uznająca koncentrację za zgodną z rynkiem wewnętrznym i z porozumieniem EOG — Zobowiązania — Obowiązek uzasadnienia — Rynek właściwy — Skutki wertykalne — Kontrola sądowa)	28
2017/C 424/41	Sprawa T-685/15: Wyrok Sądu z dnia 26 października 2017 r. – Sulayr Global Service / EUIPO – Sulayr Calidad (sulayr GLOBAL SERVICE) {Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego sulayr GLOBAL SERVICE — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy SULAYR — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak podobieństwa usług — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]	29
2017/C 424/42	Sprawa T-26/16: Wyrok Sądu z dnia 25 października 2017 r. – Grecja / Komisja [EFRG i EFRROW — Wydatki wyłączone z finansowania — Nieprawidłowości w ustaleniu kwoty wierzytelności — Opóźnienia w procedurze odzyskiwania wierzytelności — Brak potrąceń między funduszami — Ustalenie wysokości odsetek — Proporcjonalność — Ryczałtowa korekta finansowa — Artykuły 31 – 33 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 — Indywidualna sytuacja]	30

2017/C 424/43	Sprawa T-330/16: Wyrok Sądu z dnia 26 października 2017 r. – Hello Media Group/EUIPO – Hola (#hello digitalmente diferentes) {Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego #hello digitalmente diferentes – Wcześniejsze, graficzne i słowny, unijne znaki towarowe HELLO! – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Wstąpienie do sprawy w miejsce jednej ze stron sporu}	30
2017/C 424/44	Sprawa T-331/16: Wyrok Sądu z dnia 26 października 2017 r. – Hello Media Group/EUIPO – Hola (#hello media group) {Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego #hello media group – Wcześniejsze, graficzne i słowny, unijne znaki towarowe HELLO! – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]}	31
2017/C 424/45	Sprawa T-431/16: Wyrok Sądu z dnia 26 października 2017 r. – VIMC / Komisja [Konkurencja – Nadużycie pozycji dominującej – Rynek usług prywatnej opieki medycznej – Artykuł 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 – Decyzja w sprawie odrzucenia skargi do Komisji – Rozpatrzenie sprawy przez organ ochrony konkurencji państwa członkowskiego]	31
2017/C 424/46	Sprawa T-551/16: Wyrok Sądu z dnia 25 października 2017 r. – Lucaccioni/Komisja (Służba publiczna – Urzędnicy – Narażenie na działanie azbestu i innych substancji – Choroba zawodowa – Artykuł 73 regulaminu pracowniczego – Wspólne zasady ubezpieczenia od ryzyka wypadku i choroby zawodowej – Artykuł 14 – Artykuł 266 TFUE – Nadużycie władzy – Komisja lekarska – Zasada kolegiałości – Naruszenie mandatu komisji lekarskiej – Obowiązek uzasadnienia – Skarga o zadośćuczynienie – Czas trwania postępowania – Krzywda)	32
2017/C 424/47	Sprawa T-601/16: Wyrok Sądu z dnia 26 października 2017 r. – Paraskevaidis / Cedefop (Służba publiczna – Urzędnicy – Cedefop – Awans – Postępowanie w sprawie awansu [20015] – Decyzja o nieprzyznaniu skarżącemu awansu do grupy zaszerogowania AD 12 – Artykuły 44 i 45 regulaminu pracowniczego – Porównanie osiągnięć – Obowiązek uzasadnienia – Dorozumiane oddalenie zażalenia – Odpowiedzialność)	33
2017/C 424/48	Sprawa T-706/16 P: Wyrok Sądu z dnia 26 października 2017 r. – HB / Komisja (Odwołanie – Służba publiczna – Urzędnicy – Awans – Postępowanie w sprawie awansu [2014] – Porównanie osiągnięć – Dyskryminacja ze względu na płeć – Naruszenie prawa)	33
2017/C 424/49	Sprawa T-844/16: Wyrok Sądu z dnia 26 października 2017 r. – Alpirsbacher Klosterbräu Glauner/EUIPO (Klosterstoff) / EUIPO {Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Klosterstoff – Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji – Charakter opisowy – Znak towarowy mogący zwieść odbiorców – Artykuł 7 ust. 1 lit. b), c) i g) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b), c) i g) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Wcześniejsza praktyka EUIPO}	34
2017/C 424/50	Sprawa T-857/16: Wyrok Sądu z dnia 26 października 2017 r. – Erdinger Weißbräu Werner Brombach / EUIPO (Kształt wysokiej szklanki) Znak towarowy Unii Europejskiej – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Trójwymiarowy znak towarowy – Kształt wysokiej szklanki – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]	35
2017/C 424/51	Sprawa T-109/10: Postanowienie Sądu z dnia 13 września 2017 r. – Luksemburg/Komisja (Skarga o stwierdzenie nieważności – EFRR – Zmniejszenie pomocy finansowej – Program Interreg II / C „Powodzie w dorzeczach Renu i Mozy” – Niedotrzymanie terminu przyjęcia decyzji – Naruszenie istotnych wymogów proceduralnych – Skarga oczywiście zasadna)	35
2017/C 424/52	Sprawa T-119/10: Postanowienie Sądu z dnia 13 września 2017 r. – Niderlandy / Komisja (Skarga o stwierdzenie nieważności – EFRR – Zmniejszenie pomocy finansowej – Program Interreg II / C „Powodzie w dorzeczach Renu i Mozy” – Niedotrzymanie terminu przyjęcia decyzji – Naruszenie istotnych wymogów proceduralnych – Skarga oczywiście zasadna)	36

2017/C 424/53	Sprawa T-746/16: Postanowienie Sądu z dnia 17 października 2017 r. – Andreassons Åkeri i in./ Komisja (Skarga o stwierdzenie nieważności — Zabezpieczenie społeczne — Decyzja Komisji w sprawie zamknięcia postępowania EU Pilot — Nienadanie biegu skardze — Odmowa wszczęcia przez Komisję postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom — Akt niepodlegający zaskarżeniu — Brak bezpośredniego oddziaływania — Oczywista niedopuszczalność — Żądanie skierowania nakazu — Oczywisty brak właściwości)	37
2017/C 424/54	Sprawa T-528/17: Skarga wniesiona w dniu 7 sierpnia 2017 r. – Ballesté Torralba i in. / SRB	37
2017/C 424/55	Sprawa T-538/17: Skarga wniesiona w dniu 5 sierpnia 2017 r. – Jess Liberty / SRB	38
2017/C 424/56	Sprawa T-545/17: Skarga wniesiona w dniu 7 sierpnia 2017 r. – Afectados Banco Popular / SRB . . .	38
2017/C 424/57	Sprawa T-555/17: Skarga wniesiona w dniu 16 sierpnia 2017 r. – TW i in. / SRB	39
2017/C 424/58	Sprawa T-613/17: Skarga wniesiona w dniu 4 sierpnia 2017 r. – La Guirigaña i in. / EBC i SRB	40
2017/C 424/59	Sprawa T-640/17: Skarga wniesiona w dniu 20 września 2017 r. – Escriba Serra i in. / Komisja i SRB	40
2017/C 424/60	Sprawa T-643/17: Skarga wniesiona w dniu 21 września 2017 r. – Euroways / Komisja i SRB	41
2017/C 424/61	Sprawa T-659/17: Skarga wniesiona w dniu 28 września 2017 r. – Vallina Fonseca / SRB	42
2017/C 424/62	Sprawa T-660/17: Skarga wniesiona w dniu 28 września 2017 r. – Miralla Inversiones / Komisja i SRB	42
2017/C 424/63	Sprawa T-661/17: Skarga wniesiona w dniu 29 września 2017 r. – Fundación Agustín de Betancourt / SRB	43
2017/C 424/64	Sprawa T-662/17: Skarga wniesiona w dniu 28 września 2017 r. – Link Flexible i in. / SRB	44
2017/C 424/65	Sprawa T-663/17: Skarga wniesiona w dniu 27 września 2017 r. – Sahece i in. / SRB	44
2017/C 424/66	Sprawa T-664/17: Skarga wniesiona w dniu 27 września 2017 r. – eSlovensko / Komisja	45
2017/C 424/67	Sprawa T-670/17: Skarga wniesiona w dniu 29 września 2017 r. – LG Vaquero Aviación i in. / SRB .	46
2017/C 424/68	Sprawa T-671/17: Skarga wniesiona w dniu 28 września 2017 r. – Turbo-K International / EUIPO – Turbo-K (TURBO-K)	46
2017/C 424/69	Sprawa T-675/17: Skarga wniesiona w dniu 29 września 2017 r. – Aplicacions de Servei Monsan i in. / SRB	47
2017/C 424/70	Sprawa T-678/17: Skarga wniesiona w dniu 3 października 2017 r. – Minera Catalano Aragonesa i Luengo Martínez / Komisja i SRB	48
2017/C 424/71	Sprawa T-679/17: Skarga wniesiona w dniu 3 października 2017 r. – Grupo Villar Mir / SRB	48
2017/C 424/72	Sprawa T-680/17: Skarga wniesiona w dniu 4 października 2017 r. – Helibética / SRB	49

2017/C 424/73	Sprawa T-685/17: Skarga wniesiona w dniu 4 października 2017 r. – Miralla Inversiones / SRB	50
2017/C 424/74	Sprawa T-686/17: Skarga wniesiona w dniu 4 października 2017 r. – Policlínico Centro Médico de Seguros i Medicina Asturiana / SRB	50
2017/C 424/75	Sprawa T-695/17: Skarga wniesiona w dniu 9 października 2017 r. – Włochy / Komisja	51
2017/C 424/76	Sprawa T-702/14: Skarga wniesiona w dniu 12 października 2017 r. – Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi / EUIPO – Papouis Dairies (Papouis Halloumi) . . .	53
2017/C 424/77	Sprawa T-704/17: Skarga wniesiona w dniu 9 października 2017 r. – Hiszpania / Komisja	53
2017/C 424/78	Sprawa T-705/17: Skarga wniesiona w dniu 5 października 2017 r. – Temes Rial i in. /SRB	54
2017/C 424/79	Sprawa T-707/17: Skarga wniesiona w dniu 11 października 2017 r. – Euroways / SRB	55
2017/C 424/80	Sprawa T-718/17: Skarga wniesiona w dniu 19 października 2017 r. – Włochy / Komisja	55
2017/C 424/81	Sprawa T-721/17: Skarga wniesiona w dniu 17 października 2017 r. – Topor-Gilka / Rada	56
2017/C 424/82	Sprawa T-722/17: Skarga wniesiona w dniu 17 października 2017 r. – WO Technopromexport / Rada	57
2017/C 424/83	Sprawa T-243/17: Postanowienie Sądu z dnia 18 października 2017 r. – Ecolab Deutschland et Lysoform Dr. Hans Rosemann / ECHA	59

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2017/C 424/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 412 z 4.12.2017

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 402 z 27.11.2017

Dz.U. C 392 z 20.11.2017

Dz.U. C 382 z 13.11.2017

Dz.U. C 374 z 6.11.2017

Dz.U. C 369 z 30.10.2017

Dz.U. C 357 z 23.10.2017

Teksty te są dostępne na stronie internetowej

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 19 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Hiszpania) – Elda Otero Ramos / Servicio Galego de Saúde, Instituto Nacional de la Seguridad Social

(Sprawa C-531/15) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 92/85/EWG — Artykuł 4 ust. 1 — Ochrona bezpieczeństwa i zdrowia pracowników — Pracownica karmiąca piersią — Ocena zagrożeń występujących na stanowisku pracy — Zakwestionowanie przez pracownicę, której to dotyczy — Dyrektywa 2006/54/WE — Artykuł 19 — Równe traktowanie — Dyskryminacja ze względu na płeć — Ciężar dowodu

(2017/C 424/02)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Elda Otero Ramos

Strona pozwana: Servicio Galego de Saúde, Instituto Nacional de la Seguridad Social

Sentencja

- 1) Artykuł 19 ust. 1 dyrektywy 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy należy interpretować w ten sposób, że ma on zastosowanie w sytuacji takiej jak ta, której dotyczy postępowanie główne, w której pracownica karmiąca piersią kwestionuje przed sądem krajowym lub jakimkolwiek innym właściwym organem danego państwa członkowskiego ocenę zagrożeń występujących na jej stanowisku pracy z uwagi na to, że ocena ta nie została przeprowadzona zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 92/85/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią
- 2) Artykuł 19 ust. 1 dyrektywy 2006/54 należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji takiej jak ta, której dotyczy postępowanie główne, do zainteresowanej pracownicy należy uprawdopodobnienie okoliczności mogących sugerować, że ocena zagrożeń występujących na jej stanowisku pracy nie została przeprowadzona zgodnie z wymogami art. 4 ust. 1 dyrektywy 92/85, i pozwalających zatem domniemywać istnienie bezpośredniej dyskryminacji ze względu na płeć w rozumieniu dyrektywy 2006/54, czego sprawdzenie należy do sądu odsyłającego. Do strony pozwanej będzie wówczas należeć udowodnienie, że rzeczona ocena zagrożeń została przeprowadzona zgodnie z wymogami tego przepisu, a zatem naruszenie zasady niedyskryminacji nie miało miejsca.

⁽¹⁾ Dz.U. C 429 z 21.12.2015.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Węgry) –
Istanbul Lojistik Ltd / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

(Sprawa C-65/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Układ ustanawiający stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją — Artykuł 9 — Decyzja nr 1/95 Rady Stowarzyszenia WE – Turcja — Artykuły 4, 5 i 7 — Unia celna — Przewóz drogowy — Podatek od pojazdów samochodowych — Opłata od pojazdów ciężarowych zarejestrowanych w Turcji przejeżdżających przez Węgry tranzytem)

(2017/C 424/03)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Istanbul Lojistik Ltd

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Sentencja

Artykuł 4 decyzji nr 1/95 Rady Stowarzyszenia WE–Turcja z dnia 22 grudnia 1995 r. dotyczącej wprowadzenia ostatniego etapu unii celnej należy interpretować w ten sposób, że podatek od pojazdów samochodowych, taki jak rozpatrywany w postępowaniu głównym, który podlega zapłacie przez posiadaczy pojazdów ciężarowych zarejestrowanych w Turcji przejeżdżających tranzytem przez terytorium Węgier, jest opłatą o skutku równoważnym z cłem w rozumieniu tego przepisu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 175 z 17.5.2016.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Cluj – Rumunia) – SC Paper Consult SRL / Direcția Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud

(Sprawa C-101/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Podatek od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 2006/112/WE — Prawo do odliczenia — Warunki wykonania — Artykuł 273 — Przepisy krajowe — Zwalczanie przestępstw podatkowych i unikania opodatkowania — Faktura wystawiona przez podatnika uznanego przez organ podatkowy za „nieaktywnego” — Ryzyko przestępstwa podatkowego — Odmowa prawa do odliczenia — Proporcjonalność — Odmowa uwzględnienia dowodów na niepopelnienie przestępstwa podatkowego lub na brak utraty wpływów podatkowych — Ograniczenie w czasie skutków wyroku mającego zapasć w sprawie — Brak]

(2017/C 424/04)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Cluj

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SC Paper Consult SRL

Strona pozwana: Direcția Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud

Sentencja

Dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak rozpatrywane w sprawie w postępowaniu głównym, na mocy którego podatnikowi odmawia się prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej z tego względu, że podmiot, który świadczył na jego rzecz usługę i wystawił z tego tytułu fakturę, na której wyraźnie zostały wskazane wydatki i podatek od wartości dodanej, został uznany przez organ podatkowy państwa członkowskiego za nieaktywny, przy czym to uznanie za nieaktywnego zostało opublikowane i jest dostępne na stronie internetowej dla wszystkich podatników w tym państwie, jeżeli owa odmowa prawa do odliczenia jest systematyczna i ostateczna oraz nie pozwala na przedłożenie dowodów na niepopełnienie przestępstwa podatkowego lub na brak utraty wpływów podatkowych.

(¹) Dz.U. C 175 z 17.5.2016.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 17 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Riigikohus – Estonia) – Bolagsupplysningen OÜ, Ingrid Ilsjan / Svensk Handel AB

(Sprawa C-194/16) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 — Artykuł 7 pkt 2 — Jurysdykcja szczególna w sprawach, których przedmiotem jest czyn niedozwolony lub czyn podobny do czynu niedozwolonego — Naruszenie dóbr osobistych osoby prawnej poprzez publikację w Internecie rzekomo nieprawdziwych informacji dotyczących owej osoby prawnej oraz nieusunięcie skierowanych pod jej adresem komentarzy — Miejsce, w którym szkoda się urzeczywistniła — Centrum interesów danej osoby]

(2017/C 424/05)

Język postępowania: estoński

Sąd odsyłający

Riigikohus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bolagsupplysningen OÜ, Ingrid Ilsjan

Strona przeciwna: Svensk Handel AB

Sentencja

1) Artykuł 7 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że osoba prawna, która podnosi naruszenie jej dóbr osobistych w następstwie opublikowania w Internecie nieprawdziwej informacji o niej oraz nieusunięcia skierowanych pod jej adresem komentarzy, może wytoczyć powództwo o skorygowanie nieprawdziwej informacji, usunięcie komentarzy i zasądzenie odszkodowania za całość doznanych krzywd i poniesionych szkód przed sąd państwa członkowskiego, w którym znajduje się centrum jej interesów.

- 2) Jeśli osoba prawna wykonuje przeważającą część jej działalności w państwie członkowskim innym aniżeli państwo członkowskie jej siedziby statutowej, może ona pozwać potencjalnego sprawcę naruszenia jej praw w oparciu o łącznik miejsca urzeczywistnienia się szkody w tymże innym państwie członkowskim.
- 3) Artykuł 7 pkt 2 rozporządzenia nr 1215/2012 należy interpretować w ten sposób, że osoba, która podnosi naruszenie jej dóbr osobistych w następstwie opublikowania w Internecie nieprawdziwej informacji o niej oraz nieusunięcia skierowanych pod jej adresem komentarzy, nie może wytoczyć powództwa o skorygowanie nieprawdziwej informacji i usunięcie naruszających jej prawa komentarzy przed sądem każdego z państw członkowskich, na którego terytorium ta opublikowana w Internecie informacja była lub jest dostępna.

⁽¹⁾ Dz.U. C 211 z 13.6.2016.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 19 października 2017 r. – Agriconsulting Europe SA / Komisja Europejska

(Sprawa C-198/16 P) ⁽¹⁾

(Odwwołanie — Odpowiedzialność pozaumowna Unii — Zamówienie publiczne na usługi — Techniczna pomoc operacyjna na opracowanie i obsługę instrumentu sieciowego w celu wdrożenia europejskiego partnerstwa innowacyjnego na rzecz wydajnego i zrównoważonego rolnictwa — Odrzucenie oferty jednego z oferentów — Rażąco niska oferta — Postępowanie kontradyktoryjne)

(2017/C 424/06)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Agriconsulting Europe SA (przedstawiciel: R. Sciaudone, avvocato)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Di Paolo i F. Moro, pełnomocnicy)

Sentencja

1. Odwołanie zostaje oddalone.
2. Agriconsulting Europe SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 279 z 1.8.2016.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 19 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal de Justiça – Portugalia) – Securitas – Serviços e Tecnologia de Segurança SA / ICTS Portugal – Consultadoria de Aviação Comercial SA, Arthur George Resendes i in.

(Sprawa C-200/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2001/23/WE — Artykuł 1 ust. 1 — Przejęcia przedsiębiorstwa lub zakładu — Ochrona praw pracowników — Obowiązek przejęcia pracowników przez przejmującego — Świadczenie przez przedsiębiorstwo usług w zakresie dozoru i ochrony — Przetarg — Udzielenie zamówienia innemu przedsiębiorstwu — Nieprzejęcie personelu — Przepis krajowy wykluczający z „pojęcia przejęcia przedsiębiorstwa lub zakładu” utratę klienta przez podmiot w następstwie udzielenia zamówienia na usługi innemu podmiotowi)

(2017/C 424/07)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal de Justiça

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Securitas – Serviços e Tecnologia de Segurança SA

Strona pozwana: ICTS Portugal – Consultadoria de Aviação Comercial SA, Arthur George Resendes i in.

Sentencja

- 1) Wykładni art. 1 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów należy dokonywać w ten sposób, że w zakres pojęcia „przejęcia przedsiębiorstwa [lub] zakładu” w rozumieniu tego przepisu wchodzi sytuacja, w której zleceniodawca wypowiedział umowę o świadczenie usług nadzoru i ochrony swoich obiektów, zawartą z jednym przedsiębiorstwem, a następnie w celu świadczenia tych usług zawarł nową umowę z innym przedsiębiorstwem, które odmawia przejęcia pracowników pierwszego przedsiębiorstwa, jeśli sprzęt niezbędny do wykonywania omawianych usług został przejęty przez drugie przedsiębiorstwo.
- 2) Wykładni art. 1 ust. 1 dyrektywy 2001/23 należy dokonywać w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisowi krajowemu, takiemu jak rozpatrywany w postępowaniu głównym, stanowiącemu, iż w zakres pojęcia „przejęcia przedsiębiorstwa [lub] zakładu” w rozumieniu tego art. 1 ust. 1 nie wchodzi utrata klienta przez podmiot w następstwie udzielenia zamówienia na świadczenie usług innemu podmiotowi.

⁽¹⁾ Dz.U. C 211 z 13.6.2016.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Hamburg – Niemcy) – Merck KGaA / Merck & Co. Inc., Merck Sharp & Dohme Corp, MSD Sharp & Dohme GmbH

(Sprawa C-231/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Znak towarowy Unii Europejskiej — Artykuł 109 ust. 1 — Powództwa cywilne na podstawie unijnych znaków towarowych i krajowych znaków towarowych — Zawisłość sprawy — Pojęcie „tej samej podstawy” — Używanie określenia „Merck” w nazwach domen i na platformach mediów społecznościowych w Internecie — Powództwo oparte na unijnym znaku towarowym poprzedzone powództwem opartym na krajowym znaku towarowym — Uznanie przez sąd swej niewłaściwości — Zakres]

(2017/C 424/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Merck KGaA

Strona pozwana: Merck & Co. Inc., Merck Sharp & Dohme Corp, MSD Sharp & Dohme GmbH

Sentencja

- 1) Artykuł 109 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy dwa powództwa o stwierdzenie naruszenia, oparte, odpowiednio, na krajowym znaku towarowym i na unijnym znaku towarowym, zostały wytoczone między tymi samymi stronami przed sądami różnych państw członkowskich, ustanowiona w tym przepisie przesłanka dotycząca istnienia „tej samej podstawy” jest spełniona wyłącznie w zakresie, w jakim powództwa te dotyczą naruszenia podnoszonego w odniesieniu do identycznych – krajowego i unijnego – znaków towarowych na terytorium tych samych państw członkowskich.

- 2) Artykuł 109 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009 należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji gdy powództwa o stwierdzenie naruszenia – pierwsze oparte na krajowym znaku towarowym i dotyczące naruszenia podnoszonego w odniesieniu do terytorium jednego z państw członkowskich, a drugie oparte na unijnym znaku towarowym i dotyczące naruszenia podnoszonego w odniesieniu do całego terytorium Unii – zostały wytoczone między tymi samymi stronami przed sądami różnych państw członkowskich, sąd, przed którym wytoczono powództwo w drugiej kolejności, powinien uznać swoją niewłaściwość w zakresie dotyczącym rozpoznania części sporu mającej związek z terytorium państwa członkowskiego, którego dotyczy powództwo o stwierdzenie naruszenia wniesione przed sąd, przed którym najpierw wytoczono powództwo.
- 3) Artykuł 109 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009 należy interpretować w ten sposób, że ustanowiona w nim przesłanka dotycząca „tej samej podstawy” nie jest już spełniona, jeżeli w następstwie częściowego cofnięcia – pod warunkiem że zostało ono dokonane skutecznie – powództwa o stwierdzenie naruszenia opartego na unijnym znaku towarowym i mającego początkowo na celu zakazanie używania tego znaku na terytorium Unii, w przypadku gdy to cofnięcie dotyczy terytorium państwa członkowskiego objętego powództwem wniesionym przed sąd, przed którym najpierw wytoczono powództwo, opartym na krajowym znaku towarowym i mającym na celu zakazanie używania tego znaku na terytorium krajowym, rozpatrywane powództwa nie dotyczą już naruszenia podnoszonego w odniesieniu do identycznych – krajowego i unijnego – znaków towarowych na terytorium tych samych państw członkowskich.
- 4) Artykuł 109 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku identyczności unijnego znaku towarowego z krajowym znakiem towarowym sąd, przed którym wytoczono powództwo w drugiej kolejności, powinien uznać swoją niewłaściwość na rzecz sądu, przed którym najpierw wytoczono powództwo, wyłącznie w takim zakresie, w jakim wspomniane znaki są ważne dla identycznych towarów lub usług.

(¹) Dz.U. C 279 z 1.8.2016.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 19 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State – Niemcy) – Vereniging Hoekschewaards Landschap / Staatssecretaris van Economische Zaken

(Sprawa C-281/16) (¹)

[O desłanie prejudycjalne — Dyrektywa 92/43/EWG — Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory — Decyzja wykonawcza (UE) 2015/72 — Wykaz terenów atlantyckiego regionu biogeograficznego mających znaczenie dla Wspólnoty — Zmniejszenie powierzchni terenu — Błąd naukowy — Ważność]

(2017/C 424/09)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vereniging Hoekschewaards Landschap

Strona pozwana: Staatssecretaris van Economische Zaken

Sentencja

Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/72 z dnia 3 grudnia 2014 r. w sprawie przyjęcia ósmego zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na atlantycki region biogeograficzny jest nieważna w zakresie, w jakim mocą tego aktu teren Haringvliet (NL 1000015) został włączony do tego wykazu bez uwzględnienia polderu Leenheeren jako części wskazanego terenu.

(¹) Dz.U. C 279 z 1.8.2016.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 19 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Contencioso-Administrativo de Murcia – Hiszpania) – Europamur Alimentación SA / Dirección General de Comercio y Protección del Consumidor de la Comunidad Autónoma de la Región de Murcia

(Sprawa C-295/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Ochrona konsumentów — Dyrektywa 2005/29/WE — Nieuczciwe praktyki handlowe stosowane przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów — Zakres stosowania tej dyrektywy — Sprzedaż dokonywana przez hurtowników na rzecz sprzedawców detalicznych — Właściwość Trybunału — Przepisy krajowe przewidujące ogólny zakaz sprzedaży ze stratą — Wyjątki oparte na kryteriach niewymienionych we wspomnianej dyrektywie)

(2017/C 424/10)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado Contencioso-Administrativo de Murcia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Europamur Alimentación SA

Strona pozwana: Dirección General de Comercio y Protección del Consumidor de la Comunidad Autónoma de la Región de Murcia

Sentencja

Dyrektywę 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącą nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającą dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („dyrektywę o nieuczciwych praktykach handlowych”) należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie przepisowi krajowemu, takiemu jak przepis rozpatrywany w postępowaniu głównym, który wprowadza ogólny zakaz oferowania i sprzedaży towarów ze stratą oraz który przewiduje powody uzasadniające odstępstwa od tego zakazu oparte na kryteriach niewymienionych w tej dyrektywie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 305 z 22.8.2016.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 19 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d’État – Francja) – Solar Electric Martinique / Ministre des Finances et des Comptes publics

(Sprawa C-303/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Szósta dyrektywa VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Roboty budowlane — Francuskie departamenty zamorskie — Przepisy znajdujące zastosowanie za pośrednictwem prawa krajowego — Transakcja sprzedaży i montażu na budynkach — Zakwalifikowanie jako jedna transakcja — Brak właściwości)

(2017/C 424/11)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d’État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Solar Electric Martinique

Strona pozwana: Ministre des Finances et des Comptes publics

Sentencja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie jest właściwy do udzielenia odpowiedzi na pytanie przedstawione przez Conseil d'État (radę stanu, Francja) postanowieniem z dnia 20 maja 2016 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 287 z 8.8.2016.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 19 października 2017 r. – (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Niderlandy) – Vion Livestock BV / Staatssecretaris van Economische Zaken

(Sprawa C-383/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Wspólna organizacja rynków — Ochrona zwierząt podczas transportu — Refundacje wywozowe — Rozporządzenie (UE) nr 817/2010 — Rozporządzenie (WE) nr 1/2005 — Obowiązek uaktualniania kopii dziennika podróży do momentu osiągnięcia przez zwierzęta miejsca pierwszego rozładunku w państwie trzecim przeznaczenia — Odzyskanie nadpłaconych kwot]

(2017/C 424/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vion Livestock BV

Strona pozwana: Staatssecretaris van Economische Zaken

Sentencja

Wykładni art. 7 rozporządzenia Komisji (UE) nr 817/2010 z dnia 16 września 2010 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do wymagań dotyczących przyznania refundacji wywozowych związanych z dobrostanem żywego bydła w czasie transportu w związku z art. 3 ust. 1 i 2 oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia nr 817/2010, a także z pkt 3, 7 i 8 załącznika II do rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań oraz zmieniającego dyrektywę 64/432/EWG i 93/119/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 1255/97 należy dokonywać w taki sposób, że można domagać się zwrotu refundacji wywozowych na podstawie rozporządzenia nr 817/2010, jeżeli przewoźnik bydła nie uzupełniał wpisów do kopii dziennika podróży przewidzianego w załączniku II do rozporządzenia nr 1/2005 aż do miejsca pierwszego rozładunku w państwie trzecim przeznaczenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 371 z 10.10.2016.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulío tis Epikrateias – Grecja) – Ypourgos Esoterikon, Ypourgos Ethnikis paideias kai Thriskevmaton / Maria-Eleni Kalliri

(Sprawa C-409/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Dyrektywa 76/207/EWG — Równość traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie zatrudnienia i pracy — Dyskryminacja ze względu na płeć — Konkurs wstępny do szkoły policyjnej państwa członkowskiego — Uregulowanie tego państwa członkowskiego nakładające na wszystkich kandydatów ubiegających się o dopuszczenie do tego konkursu wymóg minimalnego wzrostu)

(2017/C 424/13)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Symvoulío tis Epikrateias

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ypourgos Esoterikon, Ypourgos Ethnikis paideias kai Thriskevmaton

Strona pozwana: Maria-Eleni Kalliri

Sentencja

Przepisy dyrektywy Rady 76/207/EWG z dnia 9 lutego 1976 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy, zmienionej dyrektywą 2002/73/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r., należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, uzależniającemu dopuszczenie kandydatów do konkursu wstępnego do szkoły policyjnej tego państwa członkowskiego – bez względu na ich płeć – od wymogu minimalnego wzrostu 1,70 m, gdy takie uregulowanie jest niekorzystne dla znacznie wyższej liczby osób płci żeńskiej w porównaniu z osobami płci męskiej i gdy wspomniane uregulowanie nie wydaje się być właściwe i niezbędne dla osiągnięcia zamierzonego przez nie zgodnego z prawem celu, co powinien ustalić sąd odsyłający.

⁽¹⁾ Dz.U. C 392 z 24.10.2016.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 19 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – Hansruedi Raimund / Michaela Aigner

(Sprawa C-425/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Własność intelektualna i przemysłowa — Znak towarowy Unii Europejskiej — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 96 lit. a) — Powództwo w sprawie naruszenia praw do znaku — Artykuł 99 ust. 1 — Domniemanie ważności — Artykuł 100 — Roszczenie wzajemne o unieważnienie — Relacja między postępowaniem w sprawie naruszenia a roszczeniem wzajemnym o unieważnienie — Autonomia proceduralna]

(2017/C 424/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Hansruedi Raimund

Strona pozwana: Michaela Aigner

Sentencja

- 1) Artykuł 99 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że wniesione przed sąd orzekający w sprawach unijnych znaków towarowych zgodnie z art. 96 lit. a) tego rozporządzenia powództwo w sprawie naruszenia nie może zostać oddalone z powodu istnienia bezwzględnej podstawy unieważnienia takiej jak ta przewidziana w art. 52 ust. 1 lit. b) wspomnianego rozporządzenia, jeżeli wcześniej nie zostanie uwzględnione przez ten sąd powództwo wzajemne o unieważnienie, wniesione przez pozwanego w postępowaniu z powództwa w sprawie naruszenia na podstawie art. 100 ust. 1 rzeczonego rozporządzenia i oparte na tej samej podstawie unieważnienia.
- 2) Przepisy rozporządzenia nr 207/2009 należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie temu, by sąd orzekający w sprawach unijnych znaków towarowych mógł oddalić powództwo w sprawie naruszenia w rozumieniu art. 96 lit. a) tego rozporządzenia z powodu istnienia bezwzględnej podstawy unieważnienia, takiej jak ta przewidziana w art. 52 ust. 1 lit. b) wspomnianego rozporządzenia, mimo że orzeczenie w przedmiocie powództwa wzajemnego o unieważnienie, wniesionego zgodnie z art. 100 ust. 1 rzeczonego rozporządzenia i oparte na tej samej podstawie unieważnienia, nie stało się prawomocne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 402 z 31.10.2016.

**Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 19 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia
w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Nederlandy) – A /
Staatssecretaris van Financiën**

(Sprawa C-522/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Unia celna i Wspólna taryfa celna — Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 —
Artykuł 201 ust. 3 akapit drugi i art. 221 ust. 3 i 4 — Rozporządzenie (EWG) nr 2777/75 —
Rozporządzenie (WE) nr 1484/95 — Dodatkowe należności celne przywózowe — Sztuczna konstrukcja
w celu uniknięcia dodatkowych opłat celnych — Nieprawidłowy charakter danych u podstaw zgłoszenia
celnego — Osoby mogące być pociągnięte do odpowiedzialności z tytułu należności celnych — Termin
przedawnienia]

(2017/C 424/15)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Sentencja

- 1) W okolicznościach tego rodzaju jak w postępowaniu głównym art. 201 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2700/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2000 r. należy interpretować w ten sposób, że dokumenty, których przedstawienie jest wymagane na mocy art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1484/95 z dnia 28 czerwca 1995 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wprowadzania systemu dodatkowych należności celnych przywózowych oraz ustalającego dodatkowe należności celne przywózowe w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i uchylającego rozporządzenie nr 163/67/EWG, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 684/1999 z dnia 29 marca 1999 r. stanowią dane wymagane do sporządzenia zgłoszenia celnego w rozumieniu tego przepisu.

- 2) Artykuł 201 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem nr 2700/2000, należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „dłużnika” z tytułu długu celnego w rozumieniu tego przepisu obejmuje osobę fizyczną, która miała ścisły i świadomy udział w koncepcji i sztucznym utworzeniu struktury transakcji handlowych, tego rodzaju jak w postępowaniu głównym, skutkujących zmniejszeniem kwoty prawnie wymaganych należności celnych przywózowych, chociaż sama nie przedstawiła nieprawidłowych danych służących za podstawę sporządzenia zgłoszenia celnego, gdy z okoliczności sprawy wynika, że osoba ta wiedziała lub, racjonalnie rzecz biorąc, powinna była wiedzieć, że transakcje objęte tą strukturą nie były dokonywane w ramach zwykłych transakcji handlowych, lecz wyłącznie w celu nadużycia korzyści przewidzianych w prawie Unii. Jest w tym względzie bez znaczenia okoliczność, że owa osoba wzięła udział w omawianym planowaniu i sztucznym tworzeniu owej struktury dopiero po uzyskaniu od rzeczoznawców z dziedziny prawa celnego zapewnienia o ich zgodności z prawem.
- 3) Artykuł 221 ust. 4 rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem nr 2700/2000, należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach tego rodzaju jak w postępowaniu głównym fakt, że dług celny w przywozie powstał zgodnie z art. 201 ust. 1 tego kodeksu w związku z dopuszczeniem do swobodnego obrotu towarów podlegających należnościom przywózowym nie może sam w sobie prowadzić do wykluczenia możliwości powiadomienia dłużnika o kwocie należności celnych przywózowych wymaganych w związku z tymi towarami po wygaśnięciu terminu określonego w art. 221 ust. 3 owego rozporządzenia ze zmianami.

⁽¹⁾ Dz.U. C 86 z 20.3.2017.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 19 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg – Niemcy) – Lutz GmbH / Hauptzollamt Hannover

(Sprawa C-556/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (EWG) nr 2658/87 — Unia celna — Wspólna taryfa celna — Klasyfikacja taryfowa — Nomenklatura scalona — Pozycje taryfowe — Podpozycja 6212 20 00 (pasomajtki) — Noty wyjaśniające do Nomenklatury scalonej — Noty wyjaśniające do Systemu Zharmonizowanego]

(2017/C 424/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Lutz GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Hannover

Sentencja

Nomenklaturę scaloną zawartą w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, zmienioną rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 927/2012 z dnia 9 października 2012 r., należy interpretować w ten sposób, że majtki charakteryzujące się ograniczoną elastycznością poziomą, które jednak nie zawierają nieelastycznych elementów wbudowanych w tym kierunku, mogą zostać zaszeregowane do podpozycji 6212 20 00 Nomenklatury scalonej, jeśli badanie wykaże, iż posiadają one znacznie ograniczoną elastyczność poziomą, w celu podtrzymywania ciała ludzkiego dla stworzenia efektu wyszczuplenia sylwetki.

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 6.2.2017.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 19 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) – Zjednoczone Królestwo) – Air Berlin plc / Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Sprawa C-573/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Podatki pośrednie — Gromadzenie kapitału — Opodatkowanie w drodze opłaty według stawki 1,5 % od przeniesienia do systemu rozliczeniowego transakcji (clearance service) nowo wyemitowanych akcji lub akcji, które mają być notowane na giełdzie państwa członkowskiego]

(2017/C 424/17)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice (Chancery Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Air Berlin plc

Strona pozwana: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Sentencja

- 1) Artykuły 10 i 11 dyrektywy Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie opodatkowaniu operacji przeniesienia akcji takiej jak rozpatrywana w postępowaniu głównym, w drodze której tytuł własności do wszystkich akcji danej spółki został przeniesiony na system rozliczeniowy jedynie w celu notowania tych akcji na giełdzie, bez dokonania zmian w zakresie własności rzeczywistej tych akcji.
- 2) Artykuł 5 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2008/7/WE z dnia 12 lutego 2008 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie opodatkowaniu operacji przeniesienia akcji takiej jak rozpatrywana w postępowaniu głównym, w drodze której tytuł własności do akcji nowo wyemitowanych przy podwyższaniu kapitału został przeniesiony na system rozliczeniowy jedynie w celu oferowania kupna tych nowych akcji.
- 3) Odpowiedź na pytania pierwsze i drugie nie jest odmienna w okolicznościach, w których prawo państwa członkowskiego takie jak rozpatrywane w postępowaniu głównym umożliwia podmiotowi prowadzącemu system rozliczeniowy, za zgodą organu podatkowego, dokonanie wyboru, zgodnie z którym nie pobiera się opłaty skarbowej od pierwotnego przeniesienia akcji do systemu rozliczeniowego, a zamiast tego pobiera się opłatę dodatkową względem opłaty skarbowej od każdej kolejnej sprzedaży akcji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 22 z 23.1.2017.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 19 października 2017 r. – Wiktor Fedorowycz Janukowycz / Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Rzeczpospolita Polska

(Sprawa C-598/16 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją na Ukrainie — Wykaz osób, podmiotów i organów, do których znajduje zastosowanie zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych — Umieszczenie w wykazie nazwiska skarżącego)

(2017/C 424/18)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Wiktor Fedorowycz Janukowycz (przedstawiciel: Beazley QC)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: P. Mahnič Bruni i M. J.-P. Hix, pełnomocnicy), Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo S. Bartelt i J. Norris-Usher, następnie E. Paasivirta i J. Norris-Usher, pełnomocnicy), Rzeczpospolita Polska

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Wiktor Fedorowycz Janukowycz zostaje obciążony, poza własnymi kosztami, kosztami poniesionymi przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 30 z 30.1.2017.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 19 października 2017 r. – Oleksandr Wiktorowycz Janukowycz / Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska

(Sprawa C-599/16 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją na Ukrainie — Wykaz osób, podmiotów i organów, do których znajduje zastosowanie zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych — Umieszczenie w wykazie nazwiska skarżącego)

(2017/C 424/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Oleksandr Wiktorowycz Janukowycz (przedstawiciel: Beazley QC)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: P. Mahnič Bruni i M. J.-P. Hix, pełnomocnicy), Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo S. Bartelt i J. Norris-Usher, następnie E. Paasivirta i J. Norris-Usher, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Oleksandr Wiktorowycz Janukowycz zostaje obciążony, poza własnymi kosztami, kosztami poniesionymi przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 30 z 30.1.2017.

Postanowienie Trybunału (druga izba) z dnia 12 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Zjednoczone Królestwo) – Stephen Fisher, Anne Fisher, Peter Fisher / Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Sprawa C-192/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Artykuł 355 ust. 3 TFUE — Status Gibraltaru — Artykuł 49 TFUE — Artykuł 63 TFUE — Swoboda przedsiębiorczości — Swobodny przepływ kapitału — Sytuacja o charakterze wyłącznie wewnętrznym)

(2017/C 424/20)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Stephen Fisher, Anne Fisher, Peter Fisher

Strona przeciwna: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

z udziałem: Her Majesty's Government of Gibraltar

Sentencja

Artykuł 355 ust. 3 TFUE w związku z art. 49 i 63 TFUE należy interpretować w ten sposób, że korzystanie przez osoby będące obywatelami Zjednoczonego Królestwa ze swobody przedsiębiorczości lub swobodnego przepływu kapitału pomiędzy Zjednoczonym Królestwem a Gibraltarem stanowi, z punktu widzenia prawa Unii, sytuację, której wszystkie elementy ograniczają się do obrębu jednego państwa członkowskiego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 200 z 6.6.2016.

Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 12 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria di Secondo Grado di Bolzano – Włochy) – Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano / Palais Kaiserchron Srl

(Sprawa C-549/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 401 — Pojęcie „podatku obrotowego” — Najem nieruchomości wykorzystywanych w działalności gospodarczej — Objęcie opłatą skarbową i VAT)

(2017/C 424/21)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione tributaria di Secondo Grado di Bolzano

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano

Druga strona postępowania: Palais Kaiserchron Srl

Sentencja

Artykuł 401 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on pobieraniu proporcjonalnej opłaty skarbowej od umów najmu wykorzystywanych w działalności gospodarczej, takiej jak opłata przewidziana w uregulowaniu krajowym, którego dotyczy postępowanie główne, nawet jeśli owe umowy najmu są objęte również podatkiem od wartości dodanej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 30 z 30.1.2017.

Postanowienie Trybunału z dnia 10 października 2017 r. – Greenpeace Energy eG/Komisja Europejska

(Sprawa C-640/16 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Pomoc państwa — Skarga o stwierdzenie nieważności — Artykuł 263 TFUE — Dopuszczalność — Planowana przez Zjednoczone Królestwo pomoc na rzecz elektrowni jądrowej Hinkley Point C — Decyzja uznająca pomoc za zgodną z rynkiem wewnętrznym — Legitymacja czynna — Skarżący, którego dany akt nie dotyczy indywidualnie)

(2017/C 424/22)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Greenpeace Energy eG (przedstawiciele: D. Fouquet, J. Nysten oraz S. Michaels, Rechtsanwälte.)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Blanck-Putz, P. Němečková oraz T. Maxian Rusche, pełnomocnicy)

Interwenient popierający żądania Komisji: Republika Francuska (przedstawiciele: D. Colas oraz J. Bousin, pełnomocnicy), Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciel: D. Robertson, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Greenpeace Energy eG pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 6.2.2017 r.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 19 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal de Justiça – Portugalia) – Sportingbet PLC, Internet Opportunity Entertainment Ltd / Santa Casa da Misericórdia de Lisboa

(Sprawa C-166/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 56 TFUE — Swoboda świadczenia usług — Ograniczenia — Prowadzenie gier losowych za pośrednictwem stron internetowych — Przepisy krajowe przewidujące monopol państwa — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Pytanie identyczne z pytaniem, w którego przedmiocie Trybunał już orzekał lub na które odpowiedź można w sposób jednoznaczny wywieść z orzecznictwa — Artykuł 102 i art. 106 ust. 1 TFUE — Nadużycie pozycji dominującej — Przepisy krajowe zakazujące reklamy gier losowych z wyjątkiem gier urządzanych przez jeden, poddany ścisłemu nadzorowi ze strony organów władzy publicznej podmiot, któremu przyznano wyłączne prawo ich urządzania — Artykuł 53 § 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Pytanie oczywiście niedopuszczalne)

(2017/C 424/23)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal de Justiça

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sportingbet PLC, Internet Opportunity Entertainment Ltd

Strona pozwana: Santa Casa da Misericórdia de Lisboa

Sentencja

- 1) Artykuł 56 TFUE nie stoi na przeszkodzie obowiązywaniu przepisów państwa członkowskiego, takich jak będące przedmiotem postępowania głównego, zakazujących podmiotom gospodarczym mającym siedzibę w innym państwie członkowskim oferowania gier losowych za pośrednictwem strony internetowej, podczas gdy przepisy te przyznają wyłączne prawo ich urządzania jednemu, poddanemu ścisłemu nadzorowi ze strony organów władzy publicznej podmiotowi.
- 2) Artykuł 56 TFUE nie stoi na przeszkodzie obowiązywaniu przepisów państwa członkowskiego, takich jak będące przedmiotem postępowania głównego, zakazujących reklamy gier losowych z wyjątkiem gier urządzanych przez jeden podmiot, któremu przyznano wyłączne prawo ich urządzania.
- 3) Przedłożone przez Supremo Tribunal de Justiça (sąd najwyższy, Portugalia) pytania pierwsze, piąte szóste oraz ósme do dziesiątego są oczywiście niedopuszczalne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 202 z 26.6.2017.

Odwołanie od postanowienia Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 26 czerwca 2017 r. w sprawie T-181/16, L'Oréal / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), wniesione w dniu 30 sierpnia 2017 r. przez L'Oréal

(Sprawa C-519/17 P)

(2017/C 424/24)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: L'Oréal (przedstawiciele: adwokaci T. de Haan oraz P. Péters)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO); Guinot

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie postanowienia Sądu Unii Europejskiej z dnia 26 czerwca 2017 r. w sprawie T-181/16, EU:T:2017:447;
- przekazanie sprawy Sądowi Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania; oraz
- postanowienie, iż rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie; ewentualnie obciążenie EUIPO kosztami postępowania odwoławczego oraz postępowania w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem skarżącej Sąd przeinaczył okoliczności faktyczne i przedstawione mu argumenty oraz naruszył art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 2009, L 78, s. 1; sprostowania: Dz.U. 2016, L 79, s. 44; Dz.U. 2016, L 261, s. 10).

Odwołanie od postanowienia Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 26 czerwca 2017 r. w sprawie T-179/16, L'Oréal / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), wniesione w dniu 30 sierpnia 2017 r. przez L'Oréal

(Sprawa C-522/17 P)

(2017/C 424/25)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: L'Oréal (przedstawiciele: adwokaci T. de Haan oraz P. Péters)

Druka strona poŝtępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO); Guinot

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie postanowienia Sądu Unii Europejskiej z dnia 26 czerwca 2017 r. w sprawie T-179/16, EU:T:2017:445;
- przekazanie sprawy Sądowi Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania; oraz
- postanowienie, iż rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie; ewentualnie obciążenie EUIPO kosztami postępowania odwoławczego oraz postępowania w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem skarżącej Sąd przeinaczył okoliczności faktyczne i przedstawione mu argumenty oraz naruszył art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 2009, L 78, s. 1; sprostowania: Dz.U. 2016, L 79, s. 44; Dz.U. 2016, L 261, s. 10).

Odwołanie od postanowienia Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 26 czerwca 2017 r. w sprawie T-180/16, L'Oréal / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), wniesione w dniu 30 sierpnia 2017 r. przez L'Oréal

(Sprawa C-523/17 P)

(2017/C 424/26)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: L'Oréal (przedstawiciele: adwokaci T. de Haan oraz P. Péters)

Druka strona poŝtępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO); Guinot

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie postanowienia Sądu Unii Europejskiej z dnia 26 czerwca 2017 r. w sprawie T-180/16, EU:T:2017:451;
- przekazanie sprawy Sądowi Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania; oraz
- postanowienie, iż rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie; ewentualnie obciążenie EUIPO kosztami postępowania odwoławczego oraz postępowania w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem skarżącej Sąd przeinaczył okoliczności faktyczne i przedstawione mu przez nią argumenty oraz naruszył art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 2009, L 78, s. 1; sprostowania: Dz.U. 2016, L 79, s. 44; Dz.U. 2016, L 261, s. 10).

Odwołanie od postanowienia Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 26 czerwca 2017 r. w sprawie T-182/16, L'Oréal / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), wniesione w dniu 30 sierpnia 2017 r. przez L'Oréal

(Sprawa C-524/17 P)

(2017/C 424/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: L'Oréal (przedstawiciele: adwokaci T. de Haan oraz P. Péters)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO); Guinot

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie postanowienia Sądu Unii Europejskiej z dnia 26 czerwca 2017 r. w sprawie T-182/16, EU:T:2017:448;
- przekazanie sprawy Sądowi Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania; oraz
- postanowienie, iż rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie; ewentualnie obciążenie EUIPO kosztami postępowania odwoławczego oraz postępowania w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem skarżącej Sąd przeinaczył okoliczności faktyczne i przedstawione mu przez nią argumenty oraz naruszył art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 2009, L 78, s. 1; sprostowania: Dz.U. 2016, L 79, s. 44; Dz.U. 2016, L 261, s. 10).

Odwołanie od postanowienia Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 26 czerwca 2017 r. w sprawie T-183/16, L'Oréal / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), wniesione w dniu 30 sierpnia 2017 r. przez L'Oréal

(Sprawa C-525/17 P)

(2017/C 424/28)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: L'Oréal (przedstawiciele: adwokaci T. de Haan oraz P. Péters)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO); Guinot

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie postanowienia Sądu Unii Europejskiej z dnia 26 czerwca 2017 r. w sprawie T-183/16, EU:T:2017:449;
- przekazanie sprawy Sądowi Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania; oraz
- postanowienie, iż rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie; ewentualnie obciążenie EUIPO kosztami postępowania odwoławczego oraz postępowania w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem skarżącej Sąd przeinaczył okoliczności faktyczne i przedstawione mu przez nią argumenty oraz naruszył art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 2009, L 78, s. 1; sprostowania: Dz.U. 2016, L 79, s. 44; Dz.U. 2016, L 261, s. 10).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hannover
(Niemcy) w dniu 11 września 2017 r. – Anja Oehlke i Wolfgang Oehlke / TUIfly GmbH**

(Sprawa C-533/17)

(2017/C 424/29)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Hannover

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Anja Oehlke, Wolfgang Oehlke

Strona pozwana: TUIfly GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 261/2004 ⁽¹⁾ w świetle motywu 15 tegoż rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że obsługujący przewoźnik lotniczy może wyłącznie zwolnić się z obowiązku wypłaty odszkodowania, powołując się na takie nadzwyczajne okoliczności, które zaistniały dopiero w dniu lotu, czy też nadzwyczajne okoliczności, które zaistniały już w przededniu, mogą także uzasadniać odwołanie lub duże opóźnienie lotu w dniu następnym?
- 2) W razie gdy nadzwyczajne okoliczności, które zaistniały już w przededniu, mogą także uzasadniać odwołanie lub duże opóźnienie lotu w dniu następnym, czy art. 5 ust. 3 rozporządzenia 261/2004 należy interpretować w ten sposób, że przewoźnik lotniczy w ramach racjonalnych środków, które powinien podjąć, by uniknąć nadzwyczajnych okoliczności, jest zobowiązany przedsięwziąć już z góry stosowne środki w celu zaradzenia takim ewentualnościom, a w każdym razie w swoim macierzystym porcie lotniczym pozostawiać do dyspozycji w odpowiednim zakresie także samoloty zastępcze?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hannover
(Niemcy) w dniu 11 września 2017 r. – Ursula Kaufmann i Viktor Schay / TUIfly GmbH**

(Sprawa C-534/17)

(2017/C 424/30)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Hannover

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Ursula Kaufmann, Viktor Schay

Strona pozwana: TUIfly GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 261/2004⁽¹⁾ w świetle motywu 15 tegoż rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że obsługujący przewoźnik lotniczy może wyłącznie zwolnić się z obowiązku wypłaty odszkodowania, powołując się na takie nadzwyczajne okoliczności, które zaistniały dopiero w dniu lotu, czy też nadzwyczajne okoliczności, które zaistniały już w przededniu, mogą także uzasadniać odwołanie lub duże opóźnienie lotu w dniu następnym?
- 2) W razie gdy nadzwyczajne okoliczności, które zaistniały już w przededniu, mogą także uzasadniać odwołanie lub duże opóźnienie lotu w dniu następnym, czy art. 5 ust. 3 rozporządzenia 261/2004 należy interpretować w ten sposób, że przewoźnik lotniczy w ramach racjonalnych środków, które powinien podjąć, by uniknąć nadzwyczajnych okoliczności, jest zobowiązany przedsięwziąć już z góry stosowne środki w celu zaradzenia takim ewentualnościom, a w każdym razie w swoim macierzystym porcie lotniczym pozostawiać do dyspozycji w odpowiednim zakresie także samoloty zastępcze?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgerichts Berlin
(Niemcy) w dniu 12 września 2017 r. – Claudia Wegener / Royal Air Maroc SA**

(Sprawa C-537/17)

(2017/C 424/31)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Claudia Wegener

Strona pozwana: Royal Air Maroc SA

Pytania prejudycjalne

Czy ma miejsce lot w rozumieniu art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów⁽¹⁾, gdy operacja transportowa przewoźnika lotniczego obejmuje planowe przerwy (międzylądowania) poza terytorium [Unii] Europejskiej ze zmianą statku powietrznego?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) w dniu 25 września 2017 r. – Associação Peço a Palavra i in. / Conselho de Ministros

(Sprawa C-563/17)

(2017/C 424/32)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Associação Peço a Palavra, João Carlos Constantino Pereira Osório, Maria Clara Marques Pires Sarmento Franco, Sofia da Silva Santos Arauz i Maria João Galhardas Fitas

Strona przeciwna: Conselho de Ministros

Przy udziale: PARPÚBLICA – Participações Públicas, SGPS, SA i TAP, SGPS, SA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo Unii, a w szczególności art. 49 i 54 TFUE oraz ustanowione w nich zasady dopuszczają, aby w ramach postępowania dotyczącego procesu reprivatyzacji pośredniej kapitału zakładowego spółki z publicznym kapitałem, której przedmiotem jest działalność w zakresie transportu lotniczego, w dokumentach regulujących to postępowanie zawarty został wymóg utrzymania siedziby i rzeczywistego zarządu tej spółki w państwie członkowskim, w którym została ona utworzona, jako kryterium wyboru ofert nabycia przedstawionych przez potencjalnych inwestorów oraz wyboru ofert wyselekcjonowanych w ramach postępowania przetargowego?
- 2) Czy prawo Unii, a w szczególności art. 56 i 57 TFUE oraz ustanowione w nich zasady, a także zasady niedyskryminacji, proporcjonalności i konieczności dopuszczają, aby w ramach postępowania dotyczącego procesu reprivatyzacji pośredniej kapitału zakładowego wspomnianej spółki w dokumentach regulujących to postępowanie został zawarty wymóg wykonywania zobowiązań z zakresu usługi publicznej przez podmiot nabywający jako kryterium wyboru ofert nabycia przedstawionych przez potencjalnych inwestorów oraz wyboru ofert wyselekcjonowanych w ramach postępowania przetargowego?
- 3) Czy prawo Unii, a w szczególności art. 56 i 57 TFUE oraz ustanowione w nich zasady dopuszczają, aby w ramach postępowania dotyczącego procesu reprivatyzacji pośredniej kapitału zakładowego tej spółki w dokumentach regulujących to postępowanie został zawarty wymóg utrzymania i rozwoju krajowego centrum przez podmiot nabywający jako kryterium wyboru ofert nabycia przedstawionych przez potencjalnych inwestorów oraz wyboru ofert wyselekcjonowanych w ramach postępowania przetargowego?
- 4) Jeżeli uwzględni się działalność prowadzoną przez tę spółkę, której kapitał zakładowy jest przedmiotem reprivatyzacji, to czy działalność tę należy uznać za działalność usługową na rynku wewnętrznym podlegającą postanowieniom dyrektywy 2006/123/WE⁽¹⁾, jeżeli występuje zwolnienie przewidziane w art. 2 ust. 2 lit. d) wspomnianej dyrektywy dotyczące usługi w dziedzinie transportu? Czy w takim przypadku również wspomniane postępowanie podlega tej dyrektywie?
- 5) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie czwarte, czy postanowienia art. 16 i 17 wspomnianej dyrektywy dopuszczają, aby w ramach postępowania dotyczącego procesu reprivatyzacji pośredniej kapitału wspomnianej spółki w dokumentach regulujących wspomniane postępowanie zawarto wymóg wykonywania zobowiązań z zakresu usługi publicznej przez podmiot nabywający jako kryterium wyboru ofert nabycia przedstawionych przez potencjalnych inwestorów oraz wyboru wyselekcjonowanych w ramach postępowania przetargowego?
- 6) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie czwarte, czy postanowienia art. 16 i 17 wspomnianej dyrektywy dopuszczają, aby w ramach postępowania dotyczącego procesu reprivatyzacji pośredniej kapitału wspomnianej spółki w dokumentach regulujących wspomniane postępowanie zawarto wymóg utrzymania i rozwoju obecnego centrum krajowego przez podmiot nabywający jako kryterium wyboru ofert nabycia przedstawionych przez potencjalnych inwestorów oraz wyboru wyselekcjonowanych w ramach postępowania przetargowego?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym, Dz.U. 2006, L 376, s. 36.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 27 września 2017 r. – Staatssecretaris van Financiën/L. W. Geelen

(Sprawa C-568/17)

(2017/C 424/33)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Financiën

Strona pozwana: L. W. Geelen

Pytania prejudycjalne

- 1) a) Czy wykładni art. 9 ust. 2 lit. c) tiret pierwsze szóstej dyrektywy ⁽¹⁾ wzgl. art. 52 lit. a) dyrektywy 2006/112/WE ⁽²⁾ (w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 stycznia 2010 r.) należy dokonywać w taki sposób, że obejmują one swoim zakresem także odpłatne udostępnianie interaktywnych erotycznych pokazów za pośrednictwem kamer internetowych przekazujących obraz na żywo?
- b) W razie udzielenia na pytanie 1. a) odpowiedzi twierdzącej, czy wykładni fragmentu zdania „miejsce, gdzie usługi te faktycznie są wykonywane” w art. 9 ust. 2 lit. c) szóstej dyrektywy wzgl. początkowej części art. 52 dyrektywy 2006/112/WE należy dokonywać w takim znaczeniu, że miarodajne jest miejsce, w którym modele występują przed kamerami internetowymi lub w takim znaczeniu, że miarodajne jest miejsce, w którym odwiedzający oglądają obrazy, lub czy w grę wchodzi jeszcze inne miejsce?
- 2) Czy wykładni art. 9 ust. 2 lit. e) tiret dwunaste szóstej dyrektywy wzgl. art. 56 ust. 1 lit. k) dyrektywy 2006/112/WE (w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 stycznia 2010 r.) w związku z art. 11 rozporządzenia 1777/2005 ⁽³⁾ należy dokonywać w taki sposób, że odpłatne udostępnianie interaktywnych erotycznych pokazów za pośrednictwem kamer internetowych przekazujących obraz na żywo może zostać uznane za „usługę świadczoną drogą elektroniczną”?
- 3) W razie udzielenia zarówno na pytanie 1. a), jaki i pytanie 2, odpowiedzi twierdzącej i w sytuacji, gdy ustalenie miejsca świadczenia usługi na podstawie stosownych przepisów dyrektyw prowadzi do rozbieżności, jak zatem należy ustalić miejsce świadczenia usługi?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. 1977 L 145, s.1).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006 L 347, s.1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1777/2005 z dnia 17 października 2005 r. ustanawiające środki wykonawcze do dyrektywy 77/388/EWG w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2005 L 288, s.1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sozialgericht Wien (Austria) w dniu 3 października 2017 r. – BUAK Bauarbeiter-, Urlaubs- u. Abfertigungskasse / Gradbeništvo Korana d.o.o.

(Sprawa C-579/17)

(2017/C 424/34)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Sozialgericht Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: BUAK Bauarbeiter-, Urlaubs- u. Abfertigungskasse

Strona pozwana: Gradbeništvo Korana d.o.o.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że sprawy, których przedmiotem jest dochodzenie roszczeń Bauarbeiter-Urlaubs- und Abfertigungskasse (BUAK) o składki od pracodawcy w związku z delegowaniem pracowników niemających zwykłego miejsca pracy w Austrii w celu świadczenia pracy lub w ramach wypożyczenia pracowników do Austrii lub od pracodawcy mającego siedzibę poza terytorium Austrii w związku z zatrudnieniem pracowników mających zwykłe miejsce pracy w Austrii, są „sprawami cywilnymi i handlowymi”, w których ma zastosowanie wymienione rozporządzenie, nawet wtedy, gdy roszczenia BUAK o składki są oparte są na prywatnoprawnych stosunkach pracy i służą zaspokojeniu prywatnoprawnych, wynikających ze stosunków pracy z pracodawcami roszczeń pracowników o urlop i wynagrodzenie urlopowe, niemniej

- zarówno wysokości roszczenia pracowników o wynagrodzenie urlopowe wobec BUAK, jak również wysokości roszczeń BUAK o składki wobec pracodawców nie określa umowa lub układ zbiorowy, lecz rozporządzenie ministra federalnego,
- składki należne BUAK od pracodawców służą oprócz pokrycia kosztów wynagrodzenia urlopowego podlegającego wypłaceniu pracownikom również pokryciu kosztów administracyjnych BUAK oraz
- BUAK przysługują w związku z dochodzeniem i egzekwowaniem swoich roszczeń o takie składki z mocy prawa szersze uprawnienia niż osobie prywatnej poprzez to, że
 - pod rygorem kary pieniężnej pracodawcy są zobowiązani do dokonywania okazjonalnych jak również regularnych comiesięcznych bieżących zgłoszeń BUAK z zastosowaniem ustanowionego przez BUAK systemu komunikacji, do współdziałania i znoszenia działań kontrolnych BUAK, do zapewnienia wglądu w dokumenty dotyczące wynagrodzenia, działalności i w inne dokumenty oraz do udzielenia BUAK informacji, a także

w razie naruszenia przez pracodawców obowiązków zgłoszeniowych BUAK ma prawo do naliczenia składek należnych od pracodawców na podstawie własnych ustaleń, przy czym w tym przypadku roszczenie BUAK o składki istnieje w wysokości obliczonej przez BUAK niezależnie od faktycznych stosunków delegowania lub zatrudnienia?

⁽¹⁾ Dz.U. 2012, L 351, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy)
w dniu 4 października 2017 r. – Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie / H.**

(Sprawa C-582/17)

(2017/C 424/35)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Strona przeciwna: H.

Pytanie prejudycjalne

Czy rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca⁽¹⁾ [...], należy interpretować w ten sposób, że tylko pierwsze państwo członkowskie, w którym został złożony wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, jest zobowiązane do ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego z tym skutkiem, że tylko w tym państwie cudzoziemiec może w ramach środka zaskarżenia podnosić zgodnie z art. 27 rozporządzenia dublińskiego błędne zastosowanie jednego z kryteriów ustalania odpowiedzialności określonych w rozdziale III, w tym w art. 9, rozporządzenia dublińskiego?

⁽¹⁾ Dz.U. 2013, L 180, s. 31, zwane dalej „rozporządzeniem dublińskim”.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy)
w dniu 4 października 2017 r. – Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie / R.**

(Sprawa C-583/17)

(2017/C 424/36)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Strona przeciwna: R.

Pytanie prejudycjalne

1. Czy rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca⁽¹⁾ [...], należy interpretować w ten sposób, że tylko pierwsze państwo członkowskie, w którym został złożony wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, jest zobowiązane do ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego z tym skutkiem, że tylko w tym państwie cudzoziemiec może w ramach środka zaskarżenia podnosić zgodnie z art. 27 rozporządzenia dublińskiego błędne zastosowanie jednego z kryteriów ustalania odpowiedzialności określonych w rozdziale III, w tym w art. 9, rozporządzenia dublińskiego?
2. W jakim zakresie przy udzielaniu odpowiedzi na pytanie pierwsze ma znaczenie fakt, iż w pierwszym państwie członkowskim, w którym został złożony wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, zostało już wydane orzeczenie w sprawie tego wniosku tudzież, że wnioskodawca wycofał wcześniej swój wniosek?

⁽¹⁾ Dz.U. 2013, L 180, s. 31, zwane dalej „rozporządzeniem dublińskim”.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret (Dania)
w dniu 12 października 2017 r., Skatteministeriet / Baby Dan A/S**

(Sprawa C-592/17)

(2017/C 424/37)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Skatteministeriet

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Skatteministeriet

Strona pozwana: Baby Dan A/S

Pytania prejudycjalne

1. Czy mocowania (wrzeciona) o szczególnych, opisanych właściwościach należy uznać za część bramki zabezpieczającej przeznaczonej do ochrony dzieci?
 - Jeżeli odpowiedź na pytanie pierwsze jest twierdząca, czyli jeśli takie mocowania należy uznać za część bramki zabezpieczającej przeznaczonej do ochrony dzieci, czy muszą one być zaklasyfikowane do [pod]pozycji CN 9403 90 10 czy pozycji CN 7326 i 4421?
 - Jeżeli odpowiedź na pierwsze pytanie jest przecząca, czyli jeśli takich mocowań nie można uznać za część bramki zabezpieczającej przeznaczonej do ochrony dzieci, czy muszą one być zaklasyfikowane do [pod]pozycji CN 7318 15 90 czy podpozycji CN 7318 19 00?
- 2) Jeżeli mocowania (wrzeciona) o szczególnych, opisanych właściwościach należy zaklasyfikować do [pod]pozycji CN 7318 15 90, wnosi się o wydanie przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w trybie prejudycjalnym orzeczenia w przedmiocie następującej kwestii:

czy rozporządzenie Rady (WE) nr 91/2009 z dnia 26 stycznia 2009 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej jest nieważne ze względu na fakt, iż Komisja i Rada – zdaniem organu apelacyjnego Światowej Organizacji Handlu – oparły się na procesie wiążącym definicję przemysłu UE z chęcią producentów UE do poddania się kontroli wyrwykowej i inspekcji, skutkującym w tym przemyśle procesem doboru we własnym zakresie, co doprowadziło do powstania istotnego ryzyka zakłócenia dochodzenia i jego wyniku?

Skarga wniesiona w dniu 23 października 2017 r. – Republika Włoska / Rada Unii Europejskiej**(Sprawa C-611/17)**

(2017/C 424/38)

*Język postępowania: włoski***Strony**

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, P. Gentili, avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) 2017/1398 z dnia 25 lipca 2017 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) 2017/127 w odniesieniu do niektórych uprawnień do połowów, opublikowanego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 29 lipca 2017 r., L 199, a w szczególności jego art. 1 pkt 2 w zakresie, w jakim zmienia załącznik I D do rozporządzenia (UE) 2017/127, całego pkt 3 załącznika do zaskarżonego rozporządzenia [zawierającego zmianę załącznika I D do rozporządzenia (UE) 2017/127], jak również motywów 9, 10, 11 i 12 w całości.
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy. Naruszenie art. 1 decyzji 86/238/CEE dotyczącej przystąpienia Unii do międzynarodowej konwencji o ochronie tuńczyka atlantyckiego.

Nie istniał obowiązek wykonania decyzji ICCAT dotyczącej kwot połowowych włócznika.

Zarzut drugi. Brak uzasadnienia (art. 296 akapit drugi TFUE).

Wspomniana decyzja nie jest w żadnym razie uzasadniona.

Zarzut trzeci. Naruszenie art. 17 TUE i art. 16 rozporządzenia 1380/2013.

Decyzja jest sprzeczna z zasadą względnej stabilności oraz z interesem Unii.

Zarzut czwarty. Naruszenie zasad niedziałania prawa wstecz, pewności prawa oraz ochrony uzasadnionych oczekiwań.

W żadnym razie decyzja nie mogła być stosowana do trwającego sezonu połowowego.

Zarzut piąty. Brak uzasadnienia (naruszenie art. 296 akapit drugi TFUE).

Decyzja pozbawiona jest uzasadnienia w zakresie, w jakim przyjmuje czteroletni okres 2012–2015 jako okres referencyjny przy podziale kwoty TAC między państwa członkowskie.

Zarzut szósty. Naruszenie zasady proporcjonalności (art. 5 TUE) i błędna ocena okoliczności faktycznych.

Wykluczenie lat 2010 i 2011 z okresu referencyjnego jest zbyt daleko idące i błędne w odniesieniu do celu polegającego na włączeniu do danych dotyczących połowów jedynie regularnych połowów.

Zarzut siódmy. Naruszenie art. 258 i 260 TFUE. Brak właściwości.

Rada nie była uprawniona do ukarania Włoch za korzystanie z sieci dryfujących.

Zarzut ósmy. Naruszenie zasady dobrej administracji (art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej) oraz art. 16 rozporządzenia 1380/2013.

Przyjęcie okresu referencyjnego 2012–2015 było niekorzystne dla Włoch, gdyż ograniczało zdolności połowowe z naruszeniem zasady względnej stabilności i bez odpowiedniego zbadania.

Zarzut dziewiąty. Naruszenie zasady niedyskryminacji (art. 18 TFUE).

Owo obniżenie dyskryminuje w sposób nieuzasadniony rybaków włoskich.

Zarzut dziesiąty. Naruszenie zasad niedziałania prawa wstecz, pewności prawa oraz ochrony uzasadnionych oczekiwań.

W żadnym razie obniżenie nie mogło być stosowane do trwającego sezonu połowowego.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 26 października 2017 r. – Marine Harvest/Komisja

(Sprawa T-704/14) ⁽¹⁾

[Konkurencja — Koncentracje — Decyzja nakładającą grzywnę za dokonanie koncentracji przed jej zgłoszeniem i wydaniem zezwolenia na nią — Artykuł 4 ust. 1, art. 7 ust. 1 i 2 oraz art. 14 rozporządzenia (WE) nr 139/2004 — Niedbalstwo — Zasada ne bis in idem — Waga naruszenia — Kwota grzywny]

(2017/C 424/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Marine Harvest ASA (Bergen, Norwegia) (przedstawiciel: R. Subiotto, QC)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Farley, C. Giolito i F. Jimeno Fernández, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniesiona na podstawie art. 263 TFUE skarga zmierzająca, tytułem żądania głównego, do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2014) 5089 final z dnia 23 lipca 2014 r., w której Komisja nałożyła grzywnę za dokonanie koncentracji z naruszeniem art. 4 ust. 1 i art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 139/2004 (sprawa COMP/M.7184 – Marine Harvest/Morpol), a tytułem żądania ewentualnego – do uchylenia lub obniżenia kwoty grzywny nałożonej na skarżącą.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Marine Harvest ASA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 409 z 17.11.2014.

Wyrok Sądu z dnia 26 października 2017 r. – KPN / Komisja

(Sprawa T-394/15) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Koncentracje — Niderlandzki rynek usług telewizyjnych i usług telekomunikacyjnych — Decyzja uznająca koncentrację za zgodną z rynkiem wewnętrznym i z porozumieniem EOG — Zobowiązania — Obowiązek uzasadnienia — Rynek właściwy — Skutki wertykalne — Kontrola sądowa)

(2017/C 424/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: KPN BV (Haga, Niderlandy) (przedstawiciele: J. de Pree, C. van der Hoeven i G. Hakopian, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Malferrari, J. Szczodrowski, H. van Vliet i F. van Schaik, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniesiona na podstawie art. 263 TFUE skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2014) 7241 final z dnia 10 października 2014 r. uznającej za zgodną z rynkiem wewnętrznym i z porozumieniem EOG koncentrację zmierzającą do nabycia przez Liberty Global plc wyłącznej kontroli nad Ziggo NV (sprawa COMP/M.7000 – Liberty Global/Ziggo) (Dz.U. 2015, C 145, s. 7).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji C(2014) 7241 final z dnia 10 października 2014 r. uznającej za zgodną z rynkiem wewnętrznym i z porozumieniem EOG koncentrację zmierzającą do nabycia przez Liberty Global plc wyłącznej kontroli nad Ziggo NV (sprawa COMP/M.7000 – Liberty Global/Ziggo).
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 302 z 14.9.2015.

Wyrok Sądu z dnia 26 października 2017 r. – Sulayr Global Service / EUIPO – Sulayr Calidad (sulayr GLOBAL SERVICE)

(Sprawa T-685/15) ⁽¹⁾

{Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego sulayr GLOBAL SERVICE — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy SULAYR — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak podobieństwa usług — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]}

(2017/C 424/41)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Sulayr Global Service, SL (Valle del Zalabi, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci P. López Ronda, G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal i E. Armero Lavie)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: początkowo S. Palmero Cabezas, następnie J. Crespo Carrillo, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Sulayr Calidad, SL (Grenada, Hiszpania) (przedstawiciele: początkowo adwokaci E. Bayo de Gispert i G. Hinarejos Mulliez, następnie adwokaci G. Hinarejos Mulliez i I. Valdelomar Serrano)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 23 września 2015 r. (sprawa R 149/2015-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Sulayr Calidad a Sulayr Global Service.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 23 września 2015 r. (sprawa R 149/2015-1) w zakresie, w jakim uwzględniono w niej sprzeciw w części, w jakiej został on wniesiony wobec rejestracji zgłoszonego znaku towarowego dla towarów należących do klasy 40.
- 2) EUIPO pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Sulayr Global Service, SL, w związku z postępowaniem przed Sądem.
- 3) Sulayr Calidad, SL, pokrywa własne koszty w związku z postępowaniem przed Sądem oraz niezbędne koszty poniesione przez Sulayr Global Service w związku z postępowaniem przed Izbą Odwoławczą EUIPO.

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 1.2.2016.

Wyrok Sądu z dnia 25 października 2017 r. – Grecja / Komisja**(Sprawa T-26/16) ⁽¹⁾**

[EFRG i EFRROW — Wydatki wyłączone z finansowania — Nieprawidłowości w ustaleniu kwoty wierzytelności — Opóźnienia w procedurze odzyskiwania wierzytelności — Brak potrąceń między funduszami — Ustalenie wysokości odsetek — Proporcjonalność — Ryczałtowa korekta finansowa — Artykuły 31 – 33 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 — Indywidualna sytuacja]

(2017/C 424/42)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Grecka (przedstawiciele: G. Kanellopoulos, O. Tsirkinidou i A. Vasilopoulou, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Triantafyllou i A. Sauka, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniesione na podstawie art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności w części decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2015/2098 z dnia 13 listopada 2015 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. 2015, L 303, s. 35) w zakresie, w jakim dotyczy ona Republiki Greckiej.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 111 z 29.3.2016.

Wyrok Sądu z dnia 26 października 2017 r. – Hello Media Group/EUIPO – Hola (#hello digitalmente diferentes)**(Sprawa T-330/16) ⁽¹⁾**

{Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego #hello digitalmente diferentes — Wcześniejsze, graficzne i słowny, unijne znaki towarowe HELLO! — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] — Wstąpienie do sprawy w miejsce jednej ze stron sporu}

(2017/C 424/43)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Hello Media Group, SL (Madryt, Hiszpania), dopuszczona do wstąpienia do sprawy w miejsce Hello Media, SL (przedstawiciel: adwokat A. Alejos Cutuli)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Hola, SL (Madryt) (przedstawiciel: adwokat F. Arroyo Álvarez de Toledo)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 21 kwietnia 2016 r. (sprawa R 1979/2015-2), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Hola a Hello Media

Sentencja

- 1) Hello Media Group, SL zostaje dopuszczona do wstąpienia do sprawy w miejsce Hello Media, SL, jako strona skarżąca.
- 2) Skarga zostaje oddalona.
- 3) Hello Media Group zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 296 z 16.8.2016.

Wyrok Sądu z dnia 26 października 2017 r. – Hello Media Group/EUIPO – Hola (#hello media group)

(Sprawa T-331/16) ⁽¹⁾

{Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego #hello media group — Wcześniejsze, graficzne i słowny, unijne znaki towarowe HELLO! — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]}

(2017/C 424/44)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Hello Media Group, SL (Madryt, Hiszpania), dopuszczona do wstąpienia do sprawy w miejsce Hello Media, SL (przedstawiciel: adwokat A. Alejos Cutuli)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Hola, SL (Madryt) (przedstawiciel: adwokat F. Arroyo Álvarez de Toledo)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 21 kwietnia 2016 r. (sprawa R 2012/2015-2), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Hola a Hello Media.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Hello Media Group, SL zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 296 z 16.8.2016

Wyrok Sądu z dnia 26 października 2017 r. – VIMC / Komisja

(Sprawa T-431/16) ⁽¹⁾

[Konkurencja — Nadużycie pozycji dominującej — Rynek usług prywatnej opieki medycznej — Artykuł 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 — Decyzja w sprawie odrzucenia skargi do Komisji — Rozpatrzenie sprawy przez organ ochrony konkurencji państwa członkowskiego]

(2017/C 424/45)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: VIMC – Vienna International Medical Clinic GmbH (Kulmbach, Niemcy) (przedstawiciele: R. Bramerdorfer i H. Grubmüller, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Dawes i C. Vollrath, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniesiona na podstawie art. 263 TFUE skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2016) 3351 final z dnia 27 maja 2016 r., w której Komisja odrzuciła skargę do tej instytucji wniesioną przez stronę skarżącą w sprawie naruszenia art. 102 TFUE, którego miały się dopuścić Wirtschaftskammer Österreich (WKO, austriacka izba gospodarcza) lub Fachverband der Gesundheitsbetriebe (stowarzyszenie zawodowe przedsiębiorstw z sektora ochrony zdrowia, Austria) (sprawa AT.40231 – VIMC/WK&FGB).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) VIMC – Vienna International Medical Clinic GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 371 z 10.10.2016.

Wyrok Sądu z dnia 25 października 2017 r. – Lucaccioni/Komisja

(Sprawa T-551/16) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Narażenie na działanie azbestu i innych substancji — Choroba zawodowa — Artykuł 73 regulaminu pracowniczego — Wspólne zasady ubezpieczenia od ryzyka wypadku i choroby zawodowej — Artykuł 14 — Artykuł 266 TFUE — Nadużycie władzy — Komisja lekarska — Zasada kolegialności — Naruszenie mandatu komisji lekarskiej — Obowiązek uzasadnienia — Skarga o zadośćuczynienie — Czas trwania postępowania — Krzywda)

(2017/C 424/46)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Arnaldo Lucaccioni (San Benedetto del Tronto, Włochy) (przedstawiciele: początkowo adwokat M. Velardo, następnie adwokat L. Gialluca)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Bohr i G. Gattinara, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata A. Dal Ferrè)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 270 TFUE o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 26 czerwca 2014 r. w sprawie przyznania skarżącemu jedynie o 20 % wyższego dodatku ryczałtowego, o którym mowa w art. 14 wspólnych zasad ubezpieczenia urzędników Wspólnot Europejskich od ryzyka wypadku i choroby zawodowej, w następstwie wniosku skarżącego z dnia 7 czerwca 2000 r. oraz o zadośćuczynienie za krzywdę, której rzekomo doznał skarżący.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji Europejskiej z dnia 26 czerwca 2014 r. w sprawie przyznania Arnaldo Lucaccioniemu o 20 % wyższego dodatku ryczałtowego na podstawie art. 14 wspólnych zasad ubezpieczenia urzędników Wspólnot Europejskich od ryzyka wypadku i choroby zawodowej.
- 2) Komisja wypłaci A. Lucaccioniemu zadośćuczynienie w wysokości 5 000 EUR za wyrządzoną mu krzywdę.

- 3) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 4) Komisja zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 279 z 24.8.2015 (sprawa początkowo zarejestrowana przed Sądem do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej pod sygnaturą F-74/15 i przekazana do Sądu Unii Europejskiej w dniu 1.9.2016 r.).

Wyrok Sądu z dnia 26 października 2017 r. – Paraskevaidis / Cedefop

(Sprawa T-601/16) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Cedefop — Awans — Postępowanie w sprawie awansu [20015] — Decyzja o nieprzyznaniu skarżącemu awansu do grupy zaszeręgowania AD 12 — Artykuły 44 i 45 regulaminu pracowniczego — Porównanie osiągnięć — Obowiązek uzasadnienia — Dorozumiane oddalenie zażalenia — Odpowiedzialność)

(2017/C 424/47)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Georges Paraskevaidis (Auderghem, Belgia) (przedstawiciel: adwokat S. Pappas)

Strona pozwana: Europejskie centrum kształcenia zawodowego (Cedefop) (przedstawiciele: M. Fuchs, pełnomocnik, wspierany przez adwokat A. Duron)

Przedmiot

Wniosek na podstawie art. 270 TFUE o, po pierwsze, stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora Cedefop z dnia 4 listopada 2015 r. o nieprzyznaniu skarżącemu awansu do grupy zaszeręgowania AD 12 w postępowaniu w sprawie awansu [2015], a po drugie, naprawienie szkody, którą skarżący miał ponieść z racji tej decyzji.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji dyrektora Europejskiego centrum kształcenia zawodowego (Cedefop) z dnia 4 listopada 2015 r. o nieprzyznaniu Georgesowi Paraskevaidisowi awansu do grupy zaszeręgowania AD 12 w postępowaniu w sprawie awansu [2015].
- 2) Zasądza się od Cedefop zapłatę na rzecz G. Paraskevaidisa kwoty 2 000 EUR tytułem odszkodowania.
- 3) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 4) Cedefop zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 296 z 16.8.2016 (sprawa początkowo zarejestrowana w Sądzie do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej pod numerem F-31/16, przekazana do Sądu Unii Europejskiej w dniu 1.9.2016).

Wyrok Sądu z dnia 26 października 2017 r. – HB / Komisja

(Sprawa T-706/16 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Awans — Postępowanie w sprawie awansu [2014] — Porównanie osiągnięć — Dyskryminacja ze względu na płeć — Naruszenie prawa)

(2017/C 424/48)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: HB (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi i T. Martin)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Berardis-Kayser i G. Berscheid, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie mające na celu uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) z dnia 21 lipca 2016 r., HB/Komisja (F-125/15, EU:F:2016:164).

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) HB pokrywa własne koszty i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Komisję w niniejszej instancji.
- 3) Koszty postępowania w pierwszej instancji pozostają podzielone zgodnie z pkt 2 i 3 sentencji wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) z dnia 21 lipca 2016 r. HB/Komisja (F-125/15).

⁽¹⁾ Dz.U. C 454 z 5.12.2016.

**Wyrok Sądu z dnia 26 października 2017 r. – Alpirsbacher Klosterbräu Glauner/EUIPO
(Klosterstoff) / EUIPO**

(Sprawa T-844/16) ⁽¹⁾

**{Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Klosterstoff —
Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Znak towarowy mogący zwieść
odbiorców — Artykuł 7 ust. 1 lit. b), c) i g) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b),
c) i g) rozporządzenia (UE) 2017/1001] — Wcześniejsza praktyka EUIPO}**

(2017/C 424/49)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Alpirsbacher Klosterbräu Glauner GmbH & Co. KG (Alpirsbach, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci W. Göpfert i S. Hofmann)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: A. Schifko, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 października 2016 r. (sprawa R 2064/2015 5), dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego Klosterstoff jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Alpirsbacher Klosterbräu Glauner GmbH & Co. KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 6.2.2017.

Wyrok Sądu z dnia 26 października 2017 r. – Erdinger Weißbräu Werner Brombach / EUIPO (Kształt wysokiej szklanki)

(Sprawa T-857/16) ⁽¹⁾

Znak towarowy Unii Europejskiej — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską — Trójwymiarowy znak towarowy — Kształt wysokiej szklanki — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]

(2017/C 424/50)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Erdinger Weißbräu Werner Brombach GmbH & Co. KG (Erding, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Hayn)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: S. Hanne, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 20 września 2016 r. (sprawa R 659/2016-2) dotyczącą rejestracji międzynarodowej wskazującej Unię Europejską trójwymiarowego znaku towarowego tworzonego przez kształt wysokiej szklanki.

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Erdinger Weißbräu Werner Brombach GmbH & Co. KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 6.2.2017.

Postanowienie Sądu z dnia 13 września 2017 r. – Luksemburg/Komisja

(Sprawa T-109/10) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — EFRR — Zmniejszenie pomocy finansowej — Program Interreg II / C „Powodzie w dorzeczach Renu i Mozy” — Niedotrzymanie terminu przyjęcia decyzji — Naruszenie istotnych wymogów proceduralnych — Skarga oczywiście zasadna)

(2017/C 424/51)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Wielkie Księstwo Luksemburga (przedstawiciele: początkowo C. Schiltz, później P. Frantzen, następnie L. Delvaux i D. Holderer, a wreszcie D. Holderer, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata P. Kinscha)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: W. Roels i A. Steiblytė, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę skarżącą: Królestwo Belgii (przedstawiciele: początkowo M. Jacobs i T. Materne, następnie M. Jacobs, a wreszcie M. Jacobs i J.-C. Halleux, pełnomocnicy), Republika Francuska (przedstawiciele: początkowo G. de Bergues i B. Messmer, następnie G. de Bergues, a wreszcie J. Bousin i D. Colas, pełnomocnicy) oraz Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: początkowo C. Wissels, M. Noort i Y. de Vries, następnie M. Noort, M. Bulterman i B. Koopman, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniesiona na podstawie art. 263 TFUE skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 10712 z dnia 23 grudnia 2009 r. dotyczącej zmniejszenia kwoty pomocy przyznanej z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) na rzecz programu inicjatywy wspólnotowej Interreg II/C „Powodzie w dorzeczach Renu i Mozy” w Królestwie Belgii, Republice Federalnej Niemiec, Republice Francuskiej, Wielkim Księstwie Luksemburga i w Królestwie Niderlandów zgodnie z decyzją Komisji C(97) 3742 z dnia 18 grudnia 1997 r. (EFRR nr 970010008) w zakresie, w jakim ma ona zastosowanie do Wielkiego Księstwa Luksemburga.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji C(2009) 10712 z dnia 23 grudnia 2009 r. dotyczącej zmniejszenia kwoty pomocy przyznanej z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) na rzecz programu inicjatywy wspólnotowej Interreg II/C „Powódzie w dorzeczach Renu i Mozy” w Królestwie Belgii, Republice Federalnej Niemiec, Republice Francuskiej, Wielkim Księstwie Luksemburga i w Królestwie Niderlandów zgodnie z decyzją Komisji C(97) 3742 z dnia 18 grudnia 1997 r. (EFRR nr 970010008) w zakresie, w jakim ma ona zastosowanie do Wielkiego Księstwa Luksemburga.
- 2) Komisja Europejska pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Wielkie Księstwo Luksemburga.
- 3) Królestwo Belgii, Republika Francuska i Królestwo Niderlandów pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 134 z 22.5.2010.

Postanowienie Sądu z dnia 13 września 2017 r. – Niderlandy / Komisja

(Sprawa T-119/10) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — EFRR — Zmniejszenie pomocy finansowej — Program Interreg II / C „Powódzie w dorzeczach Renu i Mozy” — Niedotrzymanie terminu przyjęcia decyzji — Naruszenie istotnych wymogów proceduralnych — Skarga oczywiście zasadna)

(2017/C 424/52)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: początkowo Y. de Vries, J. Langer i C. Wissels, następnie J. Langer, M. Bulterman i B. Koopman, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: W. Roels i A. Steiblytė, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę skarżącą: Królestwo Belgii (przedstawiciele: początkowo M. Jacobs i T. Materne, następnie M. Jacobs i J.C. Halleux, pełnomocnicy) i Republika Francuska (przedstawiciele: początkowo G. de Bergues i B. Messmer, następnie J. Bousin i D. Colas, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2009) 10712 z dnia 23 grudnia 2009 r. dotyczącej zmniejszenia kwoty pomocy z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) przyznanej programowi inicjatywy wspólnotowej Interreg II/C „Powódzie w dorzeczach Renu i Mozy” w Królestwie Belgii, Republice Federalnej Niemiec, Republice Francuskiej, Wielkim Księstwie Luksemburga i w Królestwie Niderlandów zgodnie z decyzją Komisji C(97) 3742 z dnia 18 grudnia 1997 r. (EFRR nr 970010008).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji C(2009) 10712 z dnia 23 grudnia 2009 r. dotyczącej zmniejszenia kwoty pomocy z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) przyznanej programowi inicjatywy wspólnotowej Interreg II/C „Powódzie w dorzeczach Renu i Mozy” w Królestwie Belgii, Republice Federalnej Niemiec, Republice Francuskiej, Wielkim Księstwie Luksemburga i w Królestwie Niderlandów na podstawie decyzji Komisji C(97) 3742 z dnia 18 grudnia 1997 r. (EFRR nr 970010008) w zakresie, w jakim dotyczy ona Królestwa Niderlandów.

- 2) Komisja Europejska pokrywa, poza własnymi kosztami, również koszty postępowania poniesione przez Królestwo Niderlandów.
- 3) Królestwo Belgii i Republika Francuska pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 113 z 1.5.2010.

Postanowienie Sądu z dnia 17 października 2017 r. – Andreassons Åkeri i in./Komisja

(Sprawa T-746/16) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Zabezpieczenie społeczne — Decyzja Komisji w sprawie zamknięcia postępowania EU Pilot — Nienadanie biegu skardze — Odmowa wszczęcia przez Komisję postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom — Akt niepodlegający zaskarżeniu — Brak bezpośredniego oddziaływania — Oczywista niedopuszczalność — Żądanie skierowania nakazu — Oczywisty brak właściwości)

(2017/C 424/53)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Andreassons Åkeri i Veddige AB (Veddige, Szwecja), Luke Transport AB (Laholm, Szwecja), Zimit Transportförmedling AB (Veddige) (przedstawiciel: C. von Quitzow, profesor)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Martin i K. Simonsson, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 263 TFUE o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji zawartej w piśmie z dnia 10 sierpnia 2016 r. w sprawie zakończenia postępowania EU Pilot 7504/15/EMPL.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Andreassons Åkeri i Veddige AB, Luke Transport AB i Zimit Transportförmedling AB zostają obciążeni kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 6.2.2017.

Skarga wniesiona w dniu 7 sierpnia 2017 r. – Ballesté Torralba i in. / SRB

(Sprawa T-528/17)

(2017/C 424/54)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: María Ballesté Torralba (Alcarrás, Hiszpania), David Lozano Jiménez (Alcarrás), María Carmen Estruch Martínez (Alcarrás) i Ramón Ribes Jové (Alcarrás) (przedstawiciel: E. Silva Pacheco, adwokat)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności ex tunc decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji z dnia 7 czerwca 2017 r., co powoduje tym samym jej bezskuteczność.

- Zasądzenie na rzecz skarżących 1 odszkodowania w kwocie 37 877 EUR, na rzecz skarżących 2 w kwocie 11 000 EUR, a na rzecz Marii Ballesté Torralby w kwocie 1 309,14 EUR.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde/ Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-483/17 *García Suárez i in./Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-484/17 *Fidesban i in./Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-497/17 *Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji* oraz T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*.

Skarga wniesiona w dniu 5 sierpnia 2017 r. – Jess Liberty / SRB

(Sprawa T-538/17)

(2017/C 424/55)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Jess Liberty SL (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: C. Aguirre de Cárcer Moreno, adwokat)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Uznanie za wniesioną skargi na podjętą na sesji wykonawczej w składzie powiększonym z dnia 7 czerwca 2017 r. decyzję SRB/EES/2017/08 Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, którą to decyzją przyjęto program dotyczący restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Banco Popular Español S.A. na podstawie art. 29 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiającego jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz, po wcześniejszym umożliwieniu dostępu do całości akt sprawy i przedstawienia dodatkowych uwag, stwierdzenie nieważności lub cofnięcie zaskarżonej decyzji i przywrócenie całkowicie skarżącej skuteczności jej praw majątkowych z zachowaniem wymogów pełnego odszkodowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde/ Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-483/17 *García Suárez i in./Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-484/17 *Fidesban i in./Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-497/17 *Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji* oraz T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*.

Skarga wniesiona w dniu 7 sierpnia 2017 r. – Afectados Banco Popular / SRB

(Sprawa T-545/17)

(2017/C 424/56)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Afectados Banco Popular (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: I. Ferrer-Bonsoms Millet, adwokat)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, uznanie dokonanych transakcji za bezskuteczne i przywrócenie własności Banco Popular Español S.A. akcjonariuszom i posiadaczom obligacji, których dotyczy decyzja, do sytuacji przed interwencją.
- W przypadku gdyby powyższe nie było możliwe, uznanie w każdym wypadku zamiany obligacji na akcje za bezskuteczną i utrzymanie posiadaczy obligacji w sytuacji, w jakiej znajdowali się oni w dniu 6 czerwca 2017 r. i zasądzenie na rzecz właścicieli akcji zapłaty odszkodowania odpowiadającego rzeczywistej wartości banku, a zatem akcji, w dniu 30 czerwca 2016 r.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde/ Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-483/17 *García Suárez i in./Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-484/17 *Fidesban i in./Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-497/17 *Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji* oraz T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*.

Skarga wniesiona w dniu 16 sierpnia 2017 r. – TW i in. / SRB

(Sprawa T-555/17)

(2017/C 424/57)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: TW, TY, UA i UB (przedstawiciel: L. Chen Chen, adwokat)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Uznanie za wniesioną niniejszej skargi o stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji [SRB] o obniżeniu wartości kapitału zakładowego Banco Popular Español S.A. do 0 EUR i o zbyciu następnie tej instytucji na rzecz Banco de Santander S.A. za 1 EUR oraz, po zbadaniu całej dostępnej urzędowo dokumentacji i po dokonaniu oceny wskazanych przyczyn, stwierdzenie nieważności decyzji podjętej przez SRB opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 7 czerwca 2017 r.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde/ Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-483/17 *García Suárez i in./Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-484/17 *Fidesban i in./Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-497/17 *Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji* oraz T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*.

Skarga wniesiona w dniu 4 sierpnia 2017 r. – La Guirigaña i in. / EBC i SRB**(Sprawa T-613/17)**

(2017/C 424/58)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: La Guirigaña S.L. (Madryt, Hiszpania) i 7 innych skarżących (przedstawiciel: J. Díaz-Patón Porras, adwokat)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o uwzględnienie złożenia skargi o stwierdzenie odpowiedzialności Unii Europejskiej za szkodę majątkową za działania i zaniechania, które można przypisać Europejskiemu Bankowi Centralnemu i wniesienia w sposób kumulatywny skargi na decyzję Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji z dnia 7 czerwca 2017 r. oraz wydanie po dokonaniu odpowiednich czynności prawnych orzeczenia w sprawie:

- stwierdzenie odpowiedzialności Unii Europejskiej za szkodę majątkową wobec strony skarżącej;
- cofnięcie decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji z dnia 7 czerwca 2017 r. i stwierdzenie jej bezskuteczności;
- ewentualnie, gdyby nie zostały uwzględnione poprzednie żądania, zasądzenie odszkodowania na rzecz skarżących z jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde/ Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-483/17 *García Suárez i in./Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-484/17 *Fidesban i in./Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-497/17 *Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji* oraz T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*.

Skarga wniesiona w dniu 20 września 2017 r. – Escriba Serra i in. / Komisja i SRB**(Sprawa T-640/17)**

(2017/C 424/59)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Juan Escriba Serra (Girona, Hiszpania) i 7 innych skarżących (przedstawiciele: R. Vallina Hoset i C. Iglesias Megías, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

- Strona skarżąca, tytułem głównym i ze względów ekonomii procesowej, wnosi do Sądu o:
 - stwierdzenie nieważności (cofnięcie) decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji [SRB] SRB/EES/2017/08 z dnia 7 czerwca 2017 r. w sprawie przyjęcia programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Banco Popular Español S.A. w zakresie, w jakim SRB nakazała w tej decyzji zamianę i amortyzację obligacji podporządkowanych Banco Popular; oraz
 - stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Komisji UE 2017/1246 z dnia 7 czerwca 2017 r. zatwierdzającej program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Banco Popular Español S.A. w zakresie, w jakim SRB nakazała w tej decyzji zamianę obligacji podporządkowanych Banco Popular.

- Tytułem ewentualnym o:
 - stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji SRB/EES/2017/08 z dnia 7 czerwca 2017 r. w sprawie przyjęcia programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Banco Popular Español S.A.; oraz
 - stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2017/1246 z dnia 7 czerwca 2017 r. zatwierdzającej program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Banco Popular Español S.A.
- W danym wypadku stwierdzenie, że art. 15, 18, 20, 21, 22 lub 24 rozporządzenia 806/2014 nie znajdują zastosowania zgodnie z art. 277 TFUE; oraz
- Obciążenie Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji i Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde/ Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-483/17 *García Suárez i in./Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-484/17 *Fidesban i in./Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-497/17 *Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji* oraz T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*.

Skarga wniesiona w dniu 21 września 2017 r. – Euroways / Komisja i SRB

(Sprawa T-643/17)

(2017/C 424/60)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Euroways SL (Hospitalet de Llobregat, Hiszpania) (przedstawiciele: R. Vallina Hoset i C. Iglesias Megías, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji SRB/EES/2017/08 z dnia 7 czerwca 2017 r. w sprawie przyjęcia programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Banco Popular Español S.A.;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2017/1246 z dnia 7 czerwca 2017 r. zatwierdzającej program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Banco Popular Español S.A.;
- w danym wypadku stwierdzenie, że art. 15, 18, 20, 21, 22 lub 24 rozporządzenia 806/2014 nie znajdują zastosowania zgodnie z art. 277 TFUE; oraz
- obciążenie Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji i Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde/ Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-483/17 *García Suárez i in./Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-484/17 *Fidesban i in./Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-497/17 *Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji* oraz T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*.

Skarga wniesiona w dniu 28 września 2017 r. – Vallina Fonseca / SRB**(Sprawa T-659/17)**

(2017/C 424/61)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: José Antonio Vallina Fonseca (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: R. Vallina Hoset i A. Sellés Marco, adwokaci)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie odpowiedzialności pozaumownej Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB) i zobowiązanie jej do naprawienia poniesionej przez D. Joségo Antonia Vallinę Fonsecę szkody wynikającej z wszystkich działań i zaniechań SRB, które skutkowały pozbawieniem skarżącego obligacji i papierów wartościowych BANCO POPULAR ESPAÑOL S.A., które znajdowały się w jego posiadaniu;
- zasądzenie od SRB zapłaty na rzecz skarżącego kwoty 50 000 EUR tytułem naprawienia poniesionej szkody („dochodzona kwota”);
- zwiększenie dochodzonej kwoty o odsetki wyrównawcze od dnia 7 czerwca 2017 r. do dnia ogłoszenia wyroku kończącego niniejsze postępowanie;
- zwiększenie dochodzonej kwoty o odsetki za opóźnienie od dnia ogłoszenia niniejszego wyroku do całkowitej zapłaty dochodzonej kwoty, według stóp procentowych ustalonych przez Europejski Bank Centralny dla głównych operacji refinansowania, powiększonych o dwa punkty procentowe.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy oparty na tym, że decyzja Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB) SRB/EES/2017/08 z dnia 7 czerwca 2017 r. w sprawie przyjęcia programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Banco Popular Español SA narusza zasadę nemo auditur turpitudinem propiam allegans, oraz art. 88 rozporządzenia 806/2014 w zakresie, w jakim SRB przyjęła akt niekorzystny wobec Banco Popular i jego akcjonariuszy z powodu kryzysu, który wywołała sama SRB.
2. Zarzut drugi, oparty na tym, że przyjmując decyzję o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, SRB naruszyła obowiązek staranności, zasadę dobrej administracji, art. 296 TFUE, zasadę zakaz arbitralnego działania i zasadę nemo auditur turpitudinem suam allegans.
3. Zarzut trzeci, oparty na naruszeniu art. 17 i 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w zakresie, w jakim strona skarżąca została zobowiązana do zrezygnowania ze swej własności bez możliwości bycia wysłuchaną ani uprzednio, ani następnie.
4. Zarzut czwarty, oparty na naruszeniu przez SRB art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 54 Traktatu o Unii Europejskiej ze względu na pozbawienie skarżącej jej własności, chociaż istniały inne, mniej restrykcyjne środki.

Skarga wniesiona w dniu 28 września 2017 r. – Miralla Inversiones / Komisja i SRB**(Sprawa T-660/17)**

(2017/C 424/62)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Miralla Inversiones S.L. (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: R. Vallina Hoset i A. Lois Perreau de Pinninck, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji SRB/EES/2017/08 z dnia 7 czerwca 2017 r. w sprawie przyjęcia programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Banco Popular Español S.A.;
- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2017/1246 z dnia 7 czerwca 2017 r. zatwierdzającej program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Banco Popular Español S.A.
- W danym wypadku stwierdzenie, że art. 15, 18, 20, 21, 22 lub 24 rozporządzenia 806/2014 nie znajdują zastosowania zgodnie z art. 277 TFUE; oraz
- Obciążenie Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji i Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde/ Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-483/17 *García Suárez i in./Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-484/17 *Fidesban i in./Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-497/17 *Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji* oraz T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*.

Skarga wniesiona w dniu 29 września 2017 r. – Fundación Agustín de Betancourt / SRB

(Sprawa T-661/17)

(2017/C 424/63)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Fundación Agustín de Betancourt (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: I. Salama Salama, adwokat)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 263 TFUE, decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB) SRB/EES/2017/08 z dnia 7 czerwca 2017 r. w sprawie przyjęcia programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Banco Popular Español S.A.
- Zasądzenie, zgodnie z art. 340 akapit drugi TFUE i art. 41 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, od Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji na rzecz skarżącej zapłaty odszkodowania za poniesione szkody, którego dokładna kwota zostanie określona po przedstawieniu skarżącej kompletnych żądanych informacji, a w szczególności wstępnego sprawozdania sporządzonego przez Deloitte i realizowanych przez niezależnych ekspertów zgodnie z rozporządzeniem UE 806/2014 sprawozdań, do których skarżąca domaga się dostępu.
- Obciążenie, na podstawie art. 133 i 134 regulaminu postępowania przed Sądem, Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde/ Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-483/17 *García Suárez i in./Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-484/17 *Fidesban i in./Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-497/17 *Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji* oraz T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*.

Skarga wniesiona w dniu 28 września 2017 r. – Link Flexible i in. / SRB

(Sprawa T-662/17)

(2017/C 424/64)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Link Flexible Sicav SA (Madryt, Hiszpania) i 20 innych skarżących (przedstawiciele: M. Romero Rey i I. Salama Salama, adwokaci)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 263 TFUE, decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB) SRB/EES/2017/08 z dnia 7 czerwca 2017 r. w sprawie przyjęcia programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Banco Popular Español S.A.;
- zasądzenie, zgodnie z art. 340 akapit drugi TFUE i art. 41 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, od Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji na rzecz skarżącej zapłaty odszkodowania za poniesione szkody, którego dokładna kwota zostanie określona po przedstawieniu skarżącej kompletnych żądanych informacji, a w szczególności wstępnego sprawozdania sporządzonego przez Deloitte i realizowanych przez niezależnych ekspertów zgodnie z rozporządzeniem UE 806/2014 sprawozdań, do których skarżąca domaga się dostępu;
- obciążenie, na podstawie art. 133 i 134 regulaminu postępowania przed Sądem, Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde/ Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-483/17 *García Suárez i in./Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-484/17 *Fidesban i in./Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-497/17 *Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji* oraz T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*.

Skarga wniesiona w dniu 27 września 2017 r. – Sahece i in. / SRB

(Sprawa T-663/17)

(2017/C 424/65)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Sahece SA (Carrión de los Céspedes, Hiszpania) i 20 innych skarżących (przedstawiciele: M. Romero Rey i I. Salama Salama, adwokaci)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 263 TFUE, decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB) SRB/EES/2017/08 z dnia 7 czerwca 2017 r. w sprawie przyjęcia programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Banco Popular Español S.A.;
- zasądzenie, zgodnie z art. 340 akapit drugi TFUE i art. 41 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, od Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji na rzecz skarżącej zapłaty odszkodowania za poniesione szkody, którego dokładna kwota zostanie określona po przedstawieniu skarżącej kompletnych żądanych informacji, a w szczególności wstępnego sprawozdania sporządzonego przez Deloitte i realizowanych przez niezależnych ekspertów zgodnie z rozporządzeniem UE 806/2014 sprawozdań, do których skarżąca domaga się dostępu;
- obciążenie, na podstawie art. 133 i 134 regulaminu postępowania przed Sądem, Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde/ Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-483/17 *García Suárez i in./Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-484/17 *Fidesban i in./Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-497/17 *Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji* oraz T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*.

Skarga wniesiona w dniu 27 września 2017 r. – eSlovensko / Komisja

(Sprawa T-664/17)

(2017/C 424/66)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: eSlovensko (Łuczeniec, Słowacja) (przedstawiciel: adwokat F. Branislav)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej nr ARES(2017)3107844-21/06/2017 o wykluczeniu skarżącej z udziału we wszystkich postępowaniach w sprawie udzielenia zamówienia publicznego i przyznania subwencji prowadzonych na podstawie rozporządzenia nr 966/2012 oraz z udzielenia jej funduszy na podstawie rozporządzenia 2015/323;
- nakazanie pozwanej przeprowadzenia ponownej kontroli w celu zmiany ustaleń w zakresie dopuszczalnych kosztów;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący nadużycia władzy, a w szczególności niewłaściwej oceny prawnej okoliczności faktycznych i ustaleń.

- Skarżąca podnosi, że decyzja Komisji nie ma racjonalnych podstaw.

2. Zarzut drugi dotyczący nieodpowiedniego uzasadnienia zaskarżonej decyzji.

— Komisja w oczywisty sposób nie rozpatrzyła odpowiednio i bezstronnie wszystkich okoliczności sprawy.

Skarga wniesiona w dniu 29 września 2017 r. – LG Vaquero Aviación i in. / SRB

(Sprawa T-670/17)

(2017/C 424/67)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: LG Vaquero Aviación S.L. (Alcorcón, Hiszpania) i 15 innych skarżących (przedstawiciele: M. Romero Rey i I. Salama Salama, adwokaci)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 263 TFUE, decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB) SRB/EES/2017/08 z dnia 7 czerwca 2017 r. w sprawie przyjęcia programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Banco Popular Español S.A.;
- zasądzenie, zgodnie z art. 340 akapit drugi TFUE i art. 41 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, od Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji na rzecz skarżącej zapłaty odszkodowania za poniesione szkody, którego dokładna kwota zostanie określona po przedstawieniu skarżącej kompletnych żądanych informacji, a w szczególności wstępnego sprawozdania sporządzonego przez Deloitte i realizowanych przez niezależnych ekspertów zgodnie z rozporządzeniem UE 806/2014 sprawozdań, do których skarżąca domaga się dostępu;
- obciążenie, na podstawie art. 133 i 134 regulaminu postępowania przed Sądem, Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde*/ Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-483/17 *García Suárez i in.*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-484/17 *Fidesban i in.*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-497/17 *Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji oraz T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji.

Skarga wniesiona w dniu 28 września 2017 r. – Turbo-K International / EUIPO – Turbo-K (TURBO-K)

(Sprawa T-671/17)

(2017/C 424/68)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Turbo-K International Ltd (Birmingham, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: A. Norris, A. Muir Wood, barristers)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Turbo-K Ltd (Winchester, Zjednoczone Królestwo)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „TURBO-K” – zgłoszenie nr 13 458 039

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 14 lipca 2017 r. w sprawie R 2135/2016-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i oddalenie wszystkich zarzutów podniesionych w stosunku do zgłoszenia znaku towarowego;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 29 września 2017 r. – Aplicacions de Servei Monsan i in./SRB

(Sprawa T-675/17)

(2017/C 424/69)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Aplicacions de Servei Monsan SLU (Mollet del Vallés, Hiszpania), i 79 innych skarżących (przedstawiciele: M. Romero Rey i I. Salama Salama, adwokaci)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 263 TFUE, decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB) SRB/EES/2017/08 z dnia 7 czerwca 2017 r. w sprawie przyjęcia programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Banco Popular Español S.A.;
- zasądzenie, zgodnie z art. 340 akapit drugi TFUE i art. 41 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, od Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji na rzecz skarżących zapłaty odszkodowania za poniesione szkody w następujących kwotach:
 - i. Akcjonariusze: wartość majątkową netto za akcję Banco Popular, która zostanie precyzyjnie określona poprzez rozszerzenie naszej ekspertyzy znajdującej się w załączniku A.5, gdy zostaną nam przekazane wyceny wstępna i ostateczna, przeprowadzone przez „niezależnych ekspertów „, zgodnie z wymogami art. 20 rozporządzenia UE 806/2014 (wnioski sformułowane w ekspertyzie, załącznik A.5.1, strona 106);
 - ii. Posiadacze instrumentów dodatkowych w Tier I: kwota odpowiadająca wartości nominalnej obligacji uaktualnionej w dniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wraz z odsetkami za zwłokę należnymi od tego dnia do momentu, w którym zostanie dokonany zwrot (ekspertyza, załącznik A.5.2, strona 105);

- iii. Posiadacze instrumentów dodatkowych w Tier II: kwota odpowiadająca w wartości nominalnej obligacji, uaktualnionej w dniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wraz z odsetkami za zwłokę należnymi od tego dnia do momentu, w którym zostanie dokonany zwrot (ekspertyza, załącznik A.5–3. strona 12);
- obciążenie, na podstawie art. 133 i 134 regulaminu postępowania przed Sądem, Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde*/ Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-483/17 *García Suárez i in.*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-484/17 *Fidesban i in.*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-497/17 *Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji oraz T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji.

Skarga wniesiona w dniu 3 października 2017 r. – Minera Catalano Aragonesa i Luengo Martínez / Komisja i SRB

(Sprawa T-678/17)

(2017/C 424/70)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Minera Catalano Aragonesa SA (Ariñoteruel, Hiszpania) i Ángel Luengo Martínez (Saragossa, Hiszpania) (przedstawiciele: R. Montejo Pérez, F. Ferrara i F. Banti, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji z dnia 7 czerwca 2017 oznaczonej numerem SRB/EES/2017/08 i decyzji Komisji Europejskiej oznaczonej numerem 1246;
- obciążenie Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji oraz Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde*/ Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-483/17 *García Suárez i in.*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-484/17 *Fidesban i in.*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-497/17 *Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji oraz T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji.

Skarga wniesiona w dniu 3 października 2017 r. – Grupo Villar Mir / SRB

(Sprawa T-679/17)

(2017/C 424/71)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Grupo Villar Mir SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: M. Romero Rey i I. Salama Salama, adwokaci)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 263 TFUE, decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB) SRB/EES/2017/08 z dnia 7 czerwca 2017 r. w sprawie przyjęcia programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Banco Popular Español S.A.;
- zasądzenie, zgodnie z art. 340 akapit drugi TFUE i art. 41 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, od Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji na rzecz skarżącej zapłaty odszkodowania za poniesione szkody, którego dokładna kwota zostanie określona po przedstawieniu skarżącej kompletnych żądanych informacji, a w szczególności wstępnego sprawozdania sporządzonego przez Deloitte i realizowanych przez niezależnych ekspertów zgodnie z rozporządzeniem UE 806/2014 sprawozdań, do których skarżąca domaga się dostępu;
- obciążenie, na podstawie art. 133 i 134 regulaminu postępowania przed Sądem, Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde/ Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-483/17 *García Suárez i in./Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-484/17 *Fidesban i in./Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-497/17 *Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji* oraz T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*.

Skarga wniesiona w dniu 4 października 2017 r. – Helibética / SRB

(Sprawa T-680/17)

(2017/C 424/72)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Helibética SL (Alicante, Hiszpania) (przedstawiciele: R. Vallina Hoset i A. Lois Perreau de Pinninck, adwokaci)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie odpowiedzialności pozaumownej Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji [SRB] i zobowiązanie jej do naprawienia poniesionej przez stronę skarżącą szkody wynikającej z wszystkich działań i zaniechań SRB, które skutkowały pozbawieniem skarżącej obligacji i papierów wartościowych Banco Popular Español S.A., które znajdowały się w jej posiadaniu;
- zasądzenie od SRB zapłaty kwoty 50 000 EUR na rzecz niniejszej strony tytułem naprawienia poniesionej szkody („dochodzona kwota”):
 - tytułem żądania głównego, zwrot dokonanych inwestycji w kwocie 1 010 677,5 EUR w akcjach Banco Popular; lub,
 - tytułem ewentualnym w stosunku do poprzedniego żądania, kwoty 514 957 EUR;
- zwiększenie dochodzonej kwoty o odsetki wyrównawcze od dnia 7 czerwca 2017 r. do dnia ogłoszenia wyroku kończącego niniejsze postępowanie;
- zwiększenie dochodzonej kwoty o odsetki za opóźnienie od dnia ogłoszenia niniejszego wyroku do całkowitej zapłaty dochodzonej kwoty, według stóp procentowych ustalonych przez Europejski Bank Centralny dla głównych operacji refinansowania, powiększonych o dwa punkty procentowe;
- obciążenie SRB kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Główne zarzuty i argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawie T-659/17 Vallina Fonseca/SRB.

Skarga wniesiona w dniu 4 października 2017 r. – Miralla Inversiones / SRB**(Sprawa T-685/17)**

(2017/C 424/73)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Miralla Inversiones SL (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: R. Vallina Hoset i A. Lois Perreau de Pinninck, adwokaci)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Po pierwsze.- W ramach zastępstwa procesowego, które poświadczam, przyjęcie do wiadomości złożonej skargi i uznanie skargi o stwierdzenie nieważności decyzji SRB/EES/2017/08 z dnia 7 czerwca 2017 r. w sprawie przyjęcia programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Banco Popular Español za wniesioną oraz anulowanie wyceny, na której decyzja ta jest oparta; oraz po dokonaniu niezbędnych ustaleń, stwierdzenie dopuszczalności skargi i wszczęcie postępowania określonego w art. 120 i nast. regulaminu postępowania przed Sądem;
- Po drugie.- Zgodnie z treścią skargi nakazanie SRB przedstawienia bezzwłocznie wstępnej wyceny przeprowadzonej przez DELOITTE zgodnie z art. 20 rozporządzenia (UE) 806/2014, w celu umożliwienia skutecznego skorzystania z prawa do obrony; oraz po przedstawieniu tej wyceny, wskazanie przez Sąd określonego czasu dla umożliwienia jej przeanalizowania i zbadania z niezbędną szczegółowością, aby umożliwić sprzeciwienie się tej ocenie na etapie repliki;
- Po trzecie.- W wypadku gdyby nie uwzględniono żądania przedstawionego w poprzednim punkcie i postępowanie było dalej kontynuowane, stwierdzenie, że decyzja SRB/EES/2017/08 z dnia 7 czerwca 2017 r. w sprawie przyjęcia programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Banco Popular Español jest niezgodna z prawem Unii i anulowanie wyceny, na której decyzja ta jest oparta.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-481/17 Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-482/17 Comercial Vascongada Recalde/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-483/17 García Suárez i in./Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-484/17 Fidesban i in./Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-497/17 Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji oraz T-498/17 Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Skarga wniesiona w dniu 4 października 2017 r. – Policlínico Centro Médico de Seguros i Medicina Asturiana / SRB**(Sprawa T-686/17)**

(2017/C 424/74)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Policlínico Centro Médico de Seguros SA (Oviedo, Hiszpania) i Medicina Asturiana SA (Oviedo) (przedstawiciele: R. Vallina Hoset i A. Lois Perreau de Pinninck, adwokaci)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie odpowiedzialności pozaumownej Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji [SRB] i zobowiązanie jej do naprawienia poniesionej przez stronę skarżącą szkody wynikającej z wszystkich działań i zaniechań SRB, które skutkowały pozbawieniem skarżącej obligacji i papierów wartościowych Banco Popular Español S.A., które znajdowały się w jej posiadaniu;
- zasądzenie od SRB zapłaty kwoty 1 850 000 EUR, wraz z niezapłaconymi, naliczonymi odsetkami obligacji do dnia wykupu na rzecz niniejszej strony tytułem naprawienia poniesionej szkody („dochodzona kwota”);
- zwiększenie dochodzonej kwoty o odsetki wyrównawcze od dnia 7 czerwca 2017 r. do dnia ogłoszenia wyroku kończącego niniejsze postępowanie;
- zwiększenie dochodzonej kwoty o odsetki za opóźnienie od dnia ogłoszenia niniejszego wyroku do całkowitej zapłaty dochodzonej kwoty, według stóp procentowych ustalonych przez Europejski Bank Centralny dla głównych operacji refinansowania, powiększonych o dwa punkty procentowe;
- obciążenie Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Główne zarzuty i argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawie T-659/17 Vallina Fonseca/SRB.

Skarga wniesiona w dniu 9 października 2017 r. – Włochy / Komisja

(Sprawa T-695/17)

(2017/C 424/75)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik i P. Gentili, avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności ogłoszenia o konkursach otwartych – EPSO/AD/343/17 – Tłumacze pisemni (AD 5) języka niemieckiego (DE) – EPSO/AD/344/17 – Tłumacze pisemni (AD 5) języka francuskiego (FR) – EPSO/AD/345/17 – Tłumacze pisemni (AD 5) języka włoskiego (IT) – EPSO/AD/346/17 – Tłumacze pisemni (AD 5) języka niderlandzkiego (NL) opublikowanego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 13 lipca 2017 r., nr C 224 A.
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 263, 264, 266 TFUE

- Komisja naruszyła powagę wyroku Trybunału w sprawie C-566/10 P i wyroku Sądu z dnia 24 września 2015 r. w sprawach T-124/13 i T-191/13, które stwierdzają nieważność ogłoszeń ograniczających jedynie do angielskiego, francuskiego i niemieckiego języki, które uczestnicy konkursów otwartych Unii mogą wskazać jako drugi język.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 342 TFUE; art. 1 i 6 rozporządzenia 1/58.

- Republika Włoska podnosi w tym względzie, że poprzez ograniczenie możliwości wyboru przez uczestników konkursów otwartych Unii drugiego języka do trzech języków, Komisja w praktyce ustanowiła nowy system językowy instytucji, wkraczając w zakres wyłącznych kompetencji Rady w tej dziedzinie.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 12 WE, obecnie art. 18 TFUE; art. 22 Karty praw podstawowych Unii; art. 6 pkt 3 TUE; art. 1 ust. 2 i 3 załącznika III do regulaminu pracowniczego urzędników; art. 1 i 6 rozporządzenia 1/58; art. 1d pkt 1 i 6, art. 27 pkt 2, art. 28 lit. f) regulaminu pracowniczego urzędników.

- Republika Włoska podnosi w tym względzie, że ograniczenie językowe wprowadzone przez Komisję jest dyskryminujące, ponieważ wspomniane przepisy zabraniają ustanawiania względem obywateli Unii i samych urzędników instytucji ograniczeń językowych nieprzewidzianych ogólnie i obiektywnie przez dotychczas nieprzyjęte regulaminy instytucji, o których mowa w art. 6 rozporządzenia 1/58 i zabraniają wprowadzania takich ograniczeń przy braku szczególnego i uzasadnionego interesu służby.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 6 ust. 3 TUE w części, w której postanowienie to ustanawia zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań jako prawa podstawowego wynikającego z tradycji konstytucyjnych wspólnych państwom członkowskim.

- Republika Włoska podnosi w tym względzie, że Komisja naruszyła oczekiwania obywateli dotyczące możliwości wyboru jako drugiego języka któregośkolwiek z języków Unii jak miało to miejsce do 2007 r. i co wyraźnie stwierdzono w wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-566/10 P

5. Zarzut piąty dotyczący nadużycia władzy i naruszenia istotnych przepisów odnoszących się do charakteru i celu ogłoszeń o konkursach a w szczególności art. 1d ust. 1 i 6, art. 28 lit. f), 27 pkt 2, art. 34 ust. 3 i art. 45 ust. 1 regulaminu pracowniczego urzędników oraz naruszenia zasady proporcjonalności.

- Republika Włoska twierdzi w tym zakresie, że poprzez ograniczenie zawczasu i w sposób ogólny liczby języków jakie mogą być wybrane do dwóch, Komisja faktycznie umieściła przed etapem ogłoszenia i sprawdzania wymogów dopuszczalności kontrolę umiejętności językowych kandydatów, która to kontrola powinna zostać przeprowadzona w ramach konkursu. W taki sposób decydujące znaczenie uzyskały umiejętności językowe a nie umiejętności zawodowe.

6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia art. 18 i 24 ust. 4 TFUE, art. 22 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej; art. 2 rozporządzenia 1/58 i art. 1d ust. 1 i 6 regulaminu pracowniczego urzędników.

- Republika Włoska podnosi w tym względzie, że wskutek przewidzenia, iż wnioski o uczestnictwo należy obowiązkowo wysłać w języku angielskim, francuskim lub niemieckim oraz że w tym samym języku EPSO wysłać będzie kandydatom powiadomienia o przebiegu konkursu, doszło do naruszenia prawa obywateli Unii do porozumiewania się we własnym języku z instytucjami i wystąpiła dalsza dyskryminacja z uszczerbkiem dla osób niewykazujących gruntownej znajomości tych trzech języków.

7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia art. 1 i 6 rozporządzenia 1/58; art. 1d ust. 1 i 6, oraz art. 28 lit. f) regulaminu pracowniczego urzędników, art. 1 ust. 1 lit. f) załącznika III do regulaminu pracowniczego urzędników; i art. 296 ust. 2 TFUE oraz naruszenia zasady proporcjonalności i zniekształcenia okoliczności faktycznych

- Republika Włoska podnosi w tym względzie, że Komisja uzasadniła ograniczenie do trzech języków wymogiem, aby nowozatrudnione osoby były szybko w stanie porozumiewać się w instytucjach. Owo uzasadnienie zniekształca okoliczności faktyczne albowiem trzy omawiane języki nie są najczęściej wykorzystywane w komunikacji pomiędzy różnymi grupami językowymi w instytucjach a ponadto jest nieproporcjonalne w stosunku do ograniczenia prawa podstawowego takiego jak prawo do niebycia dyskryminowanym pod względem językowym, w sytuacji gdy istnieją mniej restrykcyjne systemy pozwalające zapewnić szybką komunikację wewnętrzną w instytucjach.

Skarga wniesiona w dniu 12 października 2017 r. – Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi / EUIPO – Papouis Dairies (Papouis Halloumi)

(Sprawa T-702/14)

(2017/C 424/76)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (Nikozja, Cypr) (przedstawiciele: V. Marsland, solicitor, oraz S. Malynicz, QC)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Papouis Dairies LTD (Nikozja, Cypr)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Papouis Dairies LTD

Sporny znak towarowy: Graficzny kolorowy unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „Papouis Halloumi” – zgłoszenie nr 11 176 344

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 3 sierpnia 2017 r. w sprawie R 2782/2014-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO oraz drugiej strony kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 9 października 2017 r. – Hiszpania / Komisja

(Sprawa T-704/17)

(2017/C 424/77)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: M. García-Valdecasas Dorrego, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności konkursu.
- Obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty:

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 1 i 2 rozporządzenia 1/58 i art. 22 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 1d regulaminu pracowniczego urzędników z uwagi na ograniczenie systemu komunikacji pomiędzy EPSO i kandydatem wyłącznie do języka angielskiego, francuskiego i niemieckiego w tym w odniesieniu do formularza zgłoszeniowego.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 1 i 6 rozporządzenia 1/58 i art. 22 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 1d ust. 1 i 6 regulaminu pracowniczego urzędników z uwagi na nieuzasadnione ograniczenie możliwości wyboru drugiego języka do trzech języków, którymi są angielski, francuski i niemiecki z wyłączeniem pozostałych języków urzędowych Unii Europejskiej i ponieważ w opcji 1 trzeci język ogranicza się do angielskiego, francuskiego i niemieckiego z wyłączeniem pozostałych języków urzędowych Unii Europejskiej.
3. Zarzut trzeci dotyczący okoliczności, iż wybór języka angielskiego, francuskiego i niemieckiego ma charakter arbitralny i prowadzi do dyskryminacji pod względem językowym zakazanej przez art. 1 rozporządzenia 1/58 i art. 22 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 1d ust. 1 i 6 regulaminu pracowniczego urzędników.

Skarga wniesiona w dniu 5 października 2017 r. – Temes Rial i in./SRB

(Sprawa T-705/17)

(2017/C 424/78)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Enrique Manuel Temes Rial (Vilagarcía de Arousa, Hiszpania), Jon Nuñez Baracaldo (Erandio Astraburua, Hiszpania), Maria Luisa Muniente Pallas (Madryt, Hiszpania), Alfonso Velasco Nieto (Madryt) i Gloria María Zarco Martínez (Guarnizo el Astillero, Hiszpania) (przedstawiciel: P. Rúa Sobrino, adwokat)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji [SRB] (SRB/EES/2017/08) i anulowanie dokonanej przez niezależnego eksperta wyceny, na której decyzja ta jest oparta zgodnie z art. 20 ust. 15 rozporządzenia 806/2014.
- Stwierdzenie bezprawności i braku zastosowania art. 18 i 29 rozporządzenia (UE) nr 806/2014;
- Obciążenie SRB kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde/ Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-483/17 *García Suárez i in./Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-484/17 *Fidesban i in./Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-497/17 *Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji* oraz T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*.

Skarga wniesiona w dniu 11 października 2017 r. – Euroways / SRB**(Sprawa T-707/17)**

(2017/C 424/79)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Euroways SL (Hospitalet de Llobregat, Hiszpania) (przedstawiciele: R. Vallina Hoset i C. Iglesias Megías, adwokaci)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie odpowiedzialności pozaumownej Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji [SRB] i zobowiązanie jej do naprawienia poniesionej przez stronę skarżącą szkody wynikającej z wszystkich działań i zaniechań SRB, które skutkowały pozbawieniem skarżącej obligacji i papierów wartościowych BANCO POPULAR ESPAÑOL S.A., które znajdowały się w jej posiadaniu;
- zasądzenie od SRB zapłaty na rzecz niniejszej strony tytułem naprawienia poniesionej szkody („dochodzona kwota”):
 - tytułem żądania głównego, zwrot dokonanych inwestycji w kwocie 543 242,11 EUR w akcjach Banco Popular lub;
 - tytułem ewentualnym w stosunku do poprzedniego żądania, kwoty 44 055,19 EUR;
- zwiększenie dochodzonej kwoty o odsetki wyrównawcze od dnia 7 czerwca 2017 r. do dnia ogłoszenia wyroku kończącego niniejsze postępowanie;
- zwiększenie dochodzonej kwoty o odsetki za opóźnienie od dnia ogłoszenia niniejszego wyroku do całkowitej zapłaty dochodzonej kwoty, według stóp procentowych ustalonych przez Europejski Bank Centralny dla głównych operacji refinansowania, powiększonych o dwa punkty procentowe;
- obciążenie Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Główne zarzuty i argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawie T-659/17 Vallina Fonseca/SRB.

Skarga wniesiona w dniu 19 października 2017 r. – Włochy / Komisja**(Sprawa T-718/17)**

(2017/C 424/80)

*Język postępowania: włoski***Strony**

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik i P. Gentili, avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności ogłoszenia o konkursach otwartych — Administratorzy oraz asystenci w sektorze budynków — EPSO/AD/342/17 (AD 6) – Inżynierowie ds. zarządzania budynkami (w tym inżynieria środowiskowa i obsługi systemów) — EPSO/AST/141/17 (AST 3) — Profil 1: Koordynatorzy/technicy budownictwa — Profil 2: Koordynatorzy/technicy budowlani w zakresie systemów klimatyzacji oraz elektromechaniki i elektryki — Profil 3: Asystenci ds. bezpieczeństwa pracy/bezpieczeństwa budynków opublikowanego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 27 lipca 2017 r., nr C 242 A;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są takie same jak podniesione w sprawie T-695/17 Republika Włoska/Komisja.

Skarga wniesiona w dniu 17 października 2017 r. – Topor-Gilka / Rada

(Sprawa T-721/17)

(2017/C 424/81)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Sergey Topor-Gilka (Moskwa, Rosja) (pełnomocnik: adwokat N. Meyer)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- o stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2017/1418 ⁽¹⁾ z dnia 4 sierpnia 2017 r.;
- posiłkowo, w każdym razie o stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2017/1418 w zakresie, w jakim umieszczono w niej skarżącego w pkt 160 w wykazie osób i podmiotów, o których mowa w art. 1 decyzji; oraz
- o połączenie niniejszego postępowania z równoległym postępowaniem dotyczącym OOO WO Technopromexport na podstawie art. 68 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący kilku oczywistych błędów w ocenie

- Powołanie się na rozporządzenie (UE) Rady nr 1351/2014 ⁽²⁾

Rozporządzenie to dotyczy innego kręgu osób niż ten, do którego należy skarżący, i z tego względu nie może stanowić uzasadnienia umieszczenia skarżącego w spornym wykazie.

- Zarzut naruszenia umowy

Rada uzasadnia decyzję o dodaniu skarżącego do spornego wykazu między innymi tą okolicznością, że prowadził on negocjacje z Siemens Gas Turbine Technology OOO w sprawie pierwotnej umowy dostawy, przy czym następnie naruszono postanowienia tej pierwotnej umowy dostawy. Ocena, czy rzeczywiście doszło do naruszenia umowy, podlega prawu rosyjskiemu. Strony umowy dostawy zwróciły się do moskiewskiego sądu arbitrażowego. Przed rozstrzygnięciem sprawy przez ten sąd arbitrażowy zarzut naruszenia umowy nie stanowi wystarczająco uprawdopodobnionej podstawy faktycznej i nie może uzasadniać decyzji 2017/1418 (WPZiB).

— Transport turbin gazowych na Krym

Skarżącemu zarzucono, że był odpowiedzialny za dalszy transport turbin gazowych na Krym. Opublikowane doniesienia prasowe nie są jednoznaczne i opierają się na źródłach anonimowych. Wykazanie zasadności przywołanych przyczyn należy do właściwego organu Unii, do zainteresowanego przedsiębiorstwa nie należy zaś przedstawienie negatywnego dowodu, że przyczyny te nie są zasadne.

— Naruszenie zasad międzynarodowego prawa humanitarnego

Rosja jest zobowiązana na podstawie prawa międzynarodowego do przywrócenia i utrzymywania porządku publicznego na Krymie, do czego w obecnym czasie zalicza się pewne i stałe zaopatrzenie w energię. W uzasadnieniu decyzji (WPZiB) 2017/1418 humanitarna potrzeba takiego zaopatrzenia w energię została uwzględniona w równie niewielkim stopniu jak reguły międzynarodowego prawa humanitarnego.

2. Zarzut drugi dotyczący wymogu uzasadnienia na podstawie art. 296 akapit drugi TFUE

Decyzja 2017/1418 narusza wymóg uzasadnienia na podstawie art. 296 akapit drugi TFUE. Uzasadnienie wymienione w pkt 160 załącznika do decyzji jest ogólnie niejasne i niewystarczająco szczegółowe. Nie podaje ono konkretnych powodów, dla których Rada według swojego uznania postanowiła do skarżącego zastosować środki ograniczające, i tym samym w ogóle nie spełnia wymogów obowiązku uzasadnienia na podstawie art. 296 akapit drugi TFUE.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa do obrony i do skutecznego środka prawnego

Wskutek braku spełniania wymogu uzasadnienia na podstawie art. 296 akapit drugi TFUE Rada naruszyła prawo skarżącego do obrony i do skutecznego środka prawnego, ponieważ skarżący w braku informacji o istotnych powodach dodania go do spornego wykazu nie mógł przygotować optymalnej obrony.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2017/1418 z dnia 4 sierpnia 2017 r. zmieniająca decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. 2017, L 203I, s. 5).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1351/2014 z dnia 18 grudnia 2014 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 692/2014 w sprawie środków ograniczających w odpowiedzi na bezprawne przyłączenie Krymu i Sewastopola (Dz.U. 2014, L 365, s. 46).

Skarga wniesiona w dniu 17 października 2017 r. – WO Technopromexport / Rada

(Sprawa T-722/17)

(2017/C 424/82)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: OOO WO Technopromexport (Moskwa, Rosja) (pełnomocnik: adwokat N. Meyer)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu:

— o stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2017/1418 ⁽¹⁾ z dnia 4 sierpnia 2017 r.;

— posiłkowo, w każdym razie o stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2017/1418 w zakresie, w jakim umieszczono w niej stronę skarżącą w pkt 39 w wykazie osób i podmiotów, o których mowa w art. 1 decyzji; oraz

— o połączenie niniejszego postępowania z równoległym postępowaniem dotyczącym S. Topora-Gilky na podstawie art. 68 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący kilku oczywistych błędów w ocenie

— Powołanie się na rozporządzenie (UE) Rady nr 1351/2014 ⁽²⁾

Rozporządzenie to dotyczy innego kręgu osób niż ten, do którego należy strona skarżąca, i z tego względu nie może stanowić uzasadnienia umieszczenia strony skarżącej w spornym wykazie.

— Zarzut naruszenia umowy

Rada uzasadnia decyzję o dodaniu strony skarżącej do spornego wykazu między innymi tą okolicznością, że dostarczono turbiny gazowe na Krym, wskutek czego naruszono postanowienia pierwotnej umowy dostawy zawartej z Siemens Gas Turbine Technology OOO. Ocena, czy rzeczywiście doszło do naruszenia umowy, podlega prawu rosyjskiemu. Strony umowy dostawy zwróciły się do moskiewskiego sądu arbitrażowego. Przed rozstrzygnięciem sprawy przez ten sąd arbitrażowy zarzut naruszenia umowy nie stanowi wystarczająco uprawdopodobnionej podstawy faktycznej i nie może uzasadniać decyzji 2017/1418 (WPZiB).

— Transport turbin gazowych na Krym

Stronie skarżącej zarzucono, że dostarczyła turbiny gazowe na Krym. Opublikowane doniesienia prasowe nie są jednoznaczne i opierają się na źródłach anonimowych. Wykazanie zasadności przywołanych przyczyn należy do właściwego organu Unii, do zainteresowanego przedsiębiorstwa nie należy zaś przedstawienie negatywnego dowodu, że przyczyny te nie są zasadne.

— Naruszenie zasad międzynarodowego prawa humanitarnego

Rosja jest zobowiązana na podstawie prawa międzynarodowego do przywrócenia i utrzymywania porządku publicznego na Krymie, do czego w obecnym czasie zalicza się pewne i stałe zaopatrzenie w energię. W uzasadnieniu decyzji (WPZiB) 2017/1418 humanitarna potrzeba takiego zaopatrzenia w energię została uwzględniona w równie niewielkim stopniu jak reguły międzynarodowego prawa humanitarnego.

2. Zarzut drugi dotyczący wymogu uzasadnienia na podstawie art. 296 akapit drugi TFUE

Decyzja 2017/1418 narusza wymóg uzasadnienia na podstawie art. 296 akapit drugi TFUE. Uzasadnienie wymienione w pkt 39 załącznika do decyzji jest ogólnie niejasne i niewystarczająco szczegółowe. Nie podaje ono konkretnych powodów, dla których Rada według swojego uznania postanowiła do strony skarżącej zastosować środki ograniczające, i tym samym w ogóle nie spełnia wymogów obowiązku uzasadnienia na podstawie art. 296 akapit drugi TFUE.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa do obrony i do skutecznego środka prawnego

Wskutek braku spełniania wymogu uzasadnienia na podstawie art. 296 akapit drugi TFUE Rada naruszyła prawo strony skarżącej do obrony i do skutecznego środka prawnego, ponieważ strona skarżąca w braku informacji o istotnych powodach dodania jej do spornego wykazu nie mogła przygotować optymalnej obrony.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2017/1418 z dnia 4 sierpnia 2017 r. zmieniająca decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. 2017, L 203I, s. 5).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1351/2014 z dnia 18 grudnia 2014 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 692/2014 w sprawie środków ograniczających w odpowiedzi na bezprawne przyłączenie Krymu i Sewastopola (Dz.U. 2014, L 365, s. 46).

**Postanowienie Sądu z dnia 18 października 2017 r. – Ecolab Deutschland et Lysoform Dr. Hans
Rosemann / ECHA**

(Sprawa T-243/17) ⁽¹⁾

(2017/C 424/83)

Język postępowania: angielski

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy z rejestru.

⁽¹⁾ Dz.U. C 221 z 10.7.2017.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL